

Dziennik Urzędowy L 191

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

23 lipca 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 634/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 635/2009 z dnia 14 lipca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 w zakresie wartości progowych dla dodatkowych należności celnych na jabłka ⁽¹⁾ 3**
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 636/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Interpretacji 15 Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (IFRIC) ⁽¹⁾ 5**
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 637/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. ustanawiające reguły wykonawcze co do odpowiedniego nazewnictwa odmian gatunków roślin rolniczych i warzyw (wersja ujednolicona) ⁽¹⁾ 10**
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 638/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1145/2008 ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 637/2008 w odniesieniu do krajowych programów restrukturyzacji sektora bawełny 15**
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 639/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do wsparcia specjalnego 17**

Cena: 18 EUR

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG*(Ciąg dalszy na następnej stronie)*
PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 640/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla silników elektrycznych ⁽¹⁾	26
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 641/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla pomp cyrkulacyjnych bezdławnicowych wolnostojących i pomp cyrkulacyjnych bezdławnicowych zintegrowanych z produktami ⁽¹⁾	35
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 642/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla telewizorów ⁽¹⁾	42
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 643/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych ⁽¹⁾	53
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 644/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 623/2009 ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 lipca 2009 r.....	69

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2009/557/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu choroby pęcherzykowej świń we Włoszech w 2008 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 5608)	72
--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 634/2009

z dnia 22 lipca 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 lipca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MK	19,3
	ZZ	19,3
0707 00 05	TR	98,3
	ZZ	98,3
0709 90 70	TR	97,9
	ZZ	97,9
0805 50 10	AR	60,0
	ZA	57,8
	ZZ	58,9
0806 10 10	EG	150,6
	MA	167,5
	TR	109,9
	US	141,6
	ZZ	142,4
0808 10 80	AR	90,5
	BR	72,1
	CL	90,0
	CN	97,8
	NZ	93,7
	US	91,3
	ZA	86,0
	ZZ	88,8
0808 20 50	AR	81,7
	CL	81,8
	NZ	138,3
	ZA	98,6
	ZZ	100,1
0809 10 00	TR	163,1
	ZZ	163,1
0809 20 95	TR	285,7
	US	236,3
	ZZ	261,0
0809 30	TR	153,8
	ZZ	153,8
0809 40 05	IL	167,2
	ZZ	167,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 635/2009**z dnia 14 lipca 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 w zakresie wartości progowych dla dodatkowych należności celnych na jabłka**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 143 lit. b) w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾ przewiduje nadzór przywozu produktów wymienionych w załączniku XVII do tego rozporządzenia. Nadzór ten przeprowadza się zgodnie z zasadami określonymi w art. 308d rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽³⁾.

- (2) W celu zastosowania art. 5 ust. 4 Porozumienia w sprawie rolnictwa ⁽⁴⁾ zawartego w trakcie wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej oraz na podstawie ostatnich danych dotyczących lat 2006, 2007 i 2008, należy zmienić wartości progowe dodatkowych należności celnych na jabłka.
- (3) W związku z tym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1580/2007.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 zastępuje się tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 września 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 22.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK XVII

DODATKOWE NALEŻNOŚCI CELNE PRZYWOZOWE: TYTUŁ IV, ROZDZIAŁ II, SEKCJA 2

Bez uszczerbku dla zasad interpretacji nomenklatury scalonej opis oznaczenia towarów ma wyłącznie charakter orientacyjny. Zakres zastosowania dodatkowych należności dla celów niniejszego załącznika pokrywa się z zakresem kodów CN istniejących w momencie przyjęcia niniejszego rozporządzenia.

Numer porządkowy	Kody CN	Opis	Okres stosowania	Wartości progowe (w tonach)
78.0015	0702 00 00	Pomidory	od 1 października do 31 maja	415 817
78.0020			od 1 czerwca do 30 września	40 105
78.0065	0707 00 05	Ogórki	od 1 maja do 31 października	19 309
78.0075			od 1 listopada do 30 kwietnia	17 223
78.0085	0709 90 80	Karczochy	od 1 listopada do 30 czerwca	16 421
78.0100	0709 90 70	Cukinie	od 1 stycznia do 31 grudnia	65 893
78.0110	0805 10 20	Pomarańcze	od 1 grudnia do 31 maja	700 277
78.0120	0805 20 10	Klementynki	od 1 listopada do końca lutego	385 569
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandarynki (włącznie z tangerynami i satsuma); wilkingi i podobne hybrydy cytrusowe	od 1 listopada do końca lutego	95 620
78.0155	0805 50 10	Cytryny	od 1 czerwca do 31 grudnia	329 947
78.0160			od 1 stycznia do 31 maja	61 422
78.0170	0806 10 10	Winogrona stołowe	od 21 lipca do 20 listopada	89 140
78.0175	0808 10 80	Jabłka	od 1 stycznia do 31 sierpnia	824 442
78.0180			od 1 września do 31 grudnia	327 526
78.0220	0808 20 50	Gruszki	od 1 stycznia do 30 kwietnia	223 485
78.0235			od 1 lipca do 31 grudnia	70 116
78.0250	0809 10 00	Morele	od 1 czerwca do 31 lipca	5 785
78.0265	0809 20 95	Czereśnie	od 21 maja do 10 sierpnia	133 425
78.0270	0809 30	Brzoskwinie, łącznie z nektarynami	od 11 czerwca do 30 września	131 459
78.0280	0809 40 05	Śliwki	od 11 czerwca do 30 września	129 925"

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 636/2009

z dnia 22 lipca 2009 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Interpretacji 15 Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (IFRIC)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008⁽²⁾ przyjęto określone międzynarodowe standardy rachunkowości oraz ich interpretacje istniejące w dniu 15 października 2008 r.
- (2) W dniu 3 lipca 2008 r. Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (IFRIC) opublikował Interpretację KIMSF 15 *Umowy dotyczące budowy nieruchomości*, zwaną dalej „KIMSF 15”. KIMSF 15 to interpretacja, która wyjaśnia kiedy należy ujmować przychody z tytułu budowy nieruchomości, a także czy umowa dotycząca budowy nieruchomości jest objęta postanowieniami MSR 11 *Umowy o usługę budowlaną* czy też MSR 18 *Przychody*.
- (3) Konsultacje z Grupą Ekspertów Technicznych (TEG) z Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) potwierdziły, że KIMSF 15 spełnia techniczne kryteria przyjęcia określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002. Zgodnie z decyzją Komisji 2006/505/WE z dnia 14 lipca 2006 r. powołującą Grupę Kontrolującą Opinie Dotyczące Standardów

Rachunkowości z zadaniem doradzania Komisji w kwestii obiektywizmu i neutralności opinii Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG)⁽³⁾, Grupa Kontrolująca Opinie Dotyczące Standardów Rachunkowości przeanalizowała opinię EFRAG w sprawie przyjęcia zmian i poinformowała Komisję, że opinia ta ma wyważony charakter i jest obiektywna.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1126/2008.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Rachunkowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1126/2008 wprowadza się Interpretację 15 Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (IFRIC) *Umowy dotyczące budowy nieruchomości*, zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują KIMSF 15 zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2009 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 199 z 21.7.2006, s. 33.

ZAŁĄCZNIK

MIĘDZYNARODOWE STANDARDY RACHUNKOWOŚCI

KIMSF 15	Interpretacja KIMSF 15 <i>Umowy dotyczące budowy nieruchomości</i>
----------	--

INTERPRETACJA KIMSF 15**Umowy dotyczące budowy nieruchomości**

ODWOŁANIA

- MSR 1 *Prezentacja sprawozdań finansowych* (zaktualizowany w 2007 r.)
- MSR 8 *Zasady (polityka) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych i korygowanie błędów*
- MSR 11 *Umowy o usługę budowlaną*
- MSR 18 *Przychody*
- MSR 37 *Rezerwy, zobowiązania warunkowe i aktywa warunkowe*
- KIMSF 12 *Umowy na usługi koncesjonowane*
- KIMSF 13 *Programy lojalnościowe*

WPROWADZENIE

- 1 W branży nieruchomości jednostki, które zajmują się budową nieruchomości bezpośrednio lub przez podwykonawców, mogą zawierać umowy z jednym lub większą liczbą nabywców zanim budowa zostanie zakończona. Umowy takie mogą mieć różne formy.
- 2 Na przykład jednostki zajmujące się budową nieruchomości mieszkalnych mogą rozpocząć wprowadzanie na rynek poszczególnych lokali (mieszkań lub domów) na podstawie projektu, tj. kiedy budowa jest nadal w trakcie realizacji lub nawet zanim się rozpoczęła. Każdy nabywca zawiera z jednostką umowę nabycia określonego lokalu, kiedy będzie on gotowy do użytkowania. Nabywca przekazuje zazwyczaj jednostce zaliczkę, która podlega zwrotowi tylko wtedy, gdy jednostka nie zdoła przekazać wykończonego lokalu zgodnie z warunkami z umowy. Pozostała część ceny zakupu jest co do zasady przekazywana jednostce dopiero po zakończeniu budowy zgodnie z umową, kiedy kupujący przejmuje posiadanie określonego lokalu.
- 3 Jednostki zajmujące się budową obiektów handlowych lub przemysłowych mogą zawierać umowy z jednym nabywcą. Nabywca może być zobligowany do płatności częściowych dokonywanych między datą zawarcia umowy a datą zakończenia budowy zgodnie z umową. Budowa może być realizowana na gruncie nabytym lub wdzierzawionym przez nabywcę przed rozpoczęciem budowy.

ZAKRES

- 4 Niniejsza interpretacja stosuje się do ujmowania przychodów i związanych z nimi kosztów przez jednostki zajmujące się budową nieruchomości bezpośrednio lub przez podwykonawców.
- 5 Umowami objętymi niniejszą interpretacją są umowy dotyczące budowy nieruchomości. Umowy takie oprócz budowy nieruchomości mogą obejmować dostarczanie innych dóbr lub świadczenie innych usług.

PROBLEM

- 6 Interpretacja odnosi się do dwóch problemów:
 - a) Czy umowy, o których mowa w niniejszej interpretacji, są objęte postanowieniami MSR 11 czy MSR 18?
 - b) Kiedy należy ujmować przychody z tytułu budowy nieruchomości?

UZGODNIONE STANOWISKO

- 7 W poniższych rozważaniach przyjmuje się założenie, że jednostka dokonała wcześniejszej analizy umowy dotyczącej budowy nieruchomości oraz wszelkich innych powiązanych umów i stwierdziła, że nie będzie brała udziału w zarządzaniu nieruchomością w stopniu zwykle związanym z własnością, ani nie będzie sprawowała efektywnej kontroli nad nieruchomością, która zostanie zbudowana, w stopniu, który uniemożliwiłby jej ujęcie całości lub części wynagrodzenia jako przychodu. Jeżeli ujęcie części wynagrodzenia jako przychodu jest niemożliwe, poniższe rozważania odnoszą się tylko do tej części umowy, w związku z którą nastąpi ujęcie przychodów.

- 8 W ramach jednej umowy jednostka może ustalić, że oprócz wybudowania nieruchomości zajmie się dostarczaniem dóbr lub świadczeniem usług (np. sprzedażą gruntu lub zarządzaniem nieruchomością). Zgodnie z paragrafem 13 MSR 18 konieczne może być podzielenie umowy na odrębne, możliwe do zidentyfikowania komponenty, z których jeden dotyczy budowy nieruchomości. Łączną wartość godziwą wynagrodzenia otrzymanego lub należnego z tytułu umowy alokuje się odpowiednio pomiędzy poszczególne komponenty umowy. Jeżeli komponenty umowy zostały zidentyfikowane, jednostka stosuje paragrafy 10–12 niniejszej interpretacji w odniesieniu do komponentu dotyczącego budowy nieruchomości, aby ustalić, czy ten komponent jest objęty zakresem MSR 11 czy MSR 18. Kryteria rozdzielania umów zawarte w MSR 11 odnoszą się wówczas do komponentu umowy, który uznano za umowę o usługę budowlaną.
- 9 Poniższe rozważania obejmują umowy dotyczące budowy nieruchomości, ale odnoszą się także do komponentu dotyczącego budowy nieruchomości, zidentyfikowanego w umowie zawierającej inne komponenty.

Stwierdzenie, czy umowa jest objęta zakresem MSR 11 czy MSR 18

- 10 Stwierdzenie, czy umowa dotycząca budowy nieruchomości jest objęta zakresem MSR 11 czy MSR 18 zależy od warunków umowy oraz wszystkich innych towarzyszących faktów i okoliczności. Stwierdzenie takie wymaga dokonania osądu w odniesieniu do każdej umowy.
- 11 MSR 11 ma zastosowanie wtedy, gdy umowa spełnia wymogi definicji umowy o usługę budowlaną zawartej w paragrafie 3 MSR 11: „umowa, której przedmiotem jest budowa składnika aktywów lub zespołu aktywów ...”. Umowa dotycząca budowy nieruchomości spełnia wymogi definicji umowy o usługę budowlaną, jeżeli nabywca ma możliwość określenia głównych elementów strukturalnych projektu nieruchomości zanim rozpocznie się budowa i/lub określenia głównych zmian strukturalnych, gdy budowa jest w trakcie realizacji (niezależnie od tego czy kupujący wykorzystuje tę możliwość czy też nie). Jeżeli ma zastosowanie MSR 11, umowa o usługę budowlaną obejmuje także umowy lub komponenty umów dotyczące świadczenia usług bezpośrednio związanych z budową nieruchomości, zgodnie z paragrafem 5 pkt (a) MSR 11 i paragrafem 4 MSR 18.
- 12 W odróżnieniu od powyższej sytuacji umowa dotycząca budowy nieruchomości, w której nabywcy mają tylko ograniczoną możliwość wpływania na projekt nieruchomości – np. mogą dokonać wyboru projektu spośród opcji określonych przez jednostkę, lub określać tylko pomniejsze zmiany w podstawowym projekcie – jest umową sprzedaży dóbr objętą zakresem MSR 18.

Ujmowanie przychodu z tytułu budowy nieruchomości

Umowa jest umową o usługę budowlaną

- 13 Jeżeli umowa jest objęta zakresem MSR 11 i można wiarygodnie ocenić jej wynik, jednostka ujmuje przychody na podstawie stopnia zaawansowania działań wynikających z umowy zgodnie z MSR 11.
- 14 Umowa może nie spełniać wymogów definicji umowy o usługę budowlaną i dlatego może być objęta zakresem MSR 18. W takim przypadku jednostka ustala, czy umowa dotyczy świadczenia usług czy sprzedaży dóbr.

Umowa jest umową o świadczenie usług

- 15 Jeżeli jednostka nie ma obowiązku nabywania i dostarczania materiałów budowlanych, umowa może być umową dotyczącą tylko świadczenia usług zgodnie z MSR 18. W takim przypadku, jeżeli spełnione są kryteria paragrafu 20 MSR 18, MSR 18 wymaga ujmowania przychodów poprzez odniesienie do stopnia zaawansowania realizacji transakcji przy zastosowaniu metody procentowego zaawansowania. Do ujmowania przychodów i związanych z nimi kosztów takich transakcji stosuje się zasadniczo wymogi MSR 11 (paragraf 21 MSR 18).

Umowa jest umową o sprzedaż dóbr

- 16 Jeżeli wymaga się od jednostki świadczenia usług wraz z zapewnieniem materiałów budowlanych w celu wypełnienia obowiązków umownych dotyczących przekazania nieruchomości nabywcy, umowa ma charakter umowy o sprzedaż dóbr i mają zastosowanie kryteria ujmowania przychodów przedstawione w paragrafie 14 MSR 18.
- 17 Jednostka może przekazywać kupującemu kontrolę, znaczące ryzyko oraz korzyści wynikające z prawa własności do produkcji w toku w jej bieżącym stanie w trakcie realizacji budowy. W takim przypadku, jeśli wszystkie kryteria paragrafu 14 MSR 18 są spełnione przez cały czas realizacji budowy, jednostka ujmuje przychody na podstawie stopnia zaawansowania wykonania umowy przy zastosowaniu metody procentowego zaawansowania. Do ujmowania przychodów i związanych z nimi kosztów takiej transakcji stosuje się zasadniczo wymogi MSR 11.

- 18 Jednostka może przekazać nabywcy kontrolę, znaczące ryzyko oraz korzyści wynikające z praw własności do całości nieruchomości w określonym momencie (np. w momencie zakończenia budowy, w momencie przekazania lub po przekazaniu nieruchomości). W takim przypadku jednostka ujmuje przychody po spełnieniu wszystkich kryteriów paragrafu 14 MSR 18.
- 19 Jeżeli jednostka jest zobowiązana do przeprowadzenia dalszych prac związanych z nieruchomością już przekazaną nabywcy, ujmuje ona zobowiązanie i koszty z tego tytułu zgodnie z paragrafem 19 MSR 18. Zobowiązanie wycenia się zgodnie z MSR 37. Jeżeli jednostka jest zobowiązana do dostarczenia dalszych dóbr lub świadczenia dalszych usług, które można zidentyfikować jako odrębne od nieruchomości już przekazanej nabywcy, jednostka powinna zidentyfikować pozostałe dobra lub usługi jako odrębny komponent sprzedaży zgodnie z paragrafem 8 niniejszej interpretacji.

Ujawnianie informacji

- 20 Jeżeli jednostka ujmuje przychody stosując metodę procentowego zaawansowania w odniesieniu do umów spełniających wszystkie kryteria paragrafu 14 MSR 18 przez cały czas realizacji budowy (zob. paragraf 17 interpretacji) to ujawnia:
- w jaki sposób ustala, które umowy przez cały czas realizacji budowy spełniają wszystkie kryteria paragrafu 14 MSR 18,
 - kwotę przychodów wynikających z takich umów w trakcie okresu oraz
 - metody zastosowane do określenia stopnia zaawansowania realizowanych umów.
- 21 W przypadku umów opisanych w paragrafie 20, które są w trakcie realizacji na dzień bilansowy, jednostka ujawnia także:
- łącznie kwotę poniesionych kosztów i ujętych zysków (pomniejszonych o ujęte straty) do danego dnia oraz
 - kwotę otrzymanych zaliczek.

ZMIANY ZAŁĄCZNIKA DO MSR 18

- 22–23 [Zmiana nie ma zastosowania do właściwej treści poszczególnych standardów.]

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

- 24 Jednostka stosuje niniejszą interpretację w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Dopuszczalne jest wcześniejsze zastosowanie interpretacji. W przypadku zastosowania niniejszej interpretacji w odniesieniu do okresu rozpoczynającego się przed 1 stycznia 2009 r., jednostka ujawnia ten fakt.
- 25 Zmiany zasad (polityki) rachunkowości wykazuje się retrospektywnie zgodnie z MSR 8.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 637/2009

z dnia 22 lipca 2009 r.

ustanawiające reguły wykonawcze co do odpowiedniego nazewnictwa odmian gatunków roślin rolniczych i warzyw

(wersja ujednolicona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 6,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/55/WE dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw⁽²⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 930/2000 z dnia 4 maja 2000 r. ustanawiające reguły wykonawcze co do odpowiedniego nazewnictwa odmian gatunków roślin rolniczych i warzyw⁽³⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione⁽⁴⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinno zostać ujednolicone.
- (2) Dyrektywy 2002/53/WE i 2002/55/WE ustanowiły zasady ogólne dotyczące odpowiedniego nazewnictwa odmian, w drodze odniesienia do art. 63 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowych praw dotyczących odmian roślin⁽⁵⁾.
- (3) Do celów stosowania dyrektyw 2002/53/WE i 2002/55/WE właściwe jest ustanowienie szczegółowych zasad stosowania kryteriów określonych w art. 63 rozporządzenia (WE) nr 2100/94, w szczególności w odniesieniu do przeszkód przy określaniu nazewnictwa odmian, jak określono w ust. 3 i 4 tego artykułu. W pierwszym etapie te szczegółowe reguły powinny ograniczać się do następujących przeszkód:

- zastosowań wyłączonych na mocy prawa pierwszeństwa strony trzeciej,
- trudności w odniesieniu do rozpoznania lub reprodukcji,
- nazw, które są identyczne lub mogą być mylone z nazwą innej odmiany,

— nazw, które są identyczne lub mogą być mylone z innymi nazwami,

— nazw wprowadzających w błąd lub powodujących nieporozumienia dotyczące cech charakterystycznych odmiany lub innych właściwości.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla celów stosowania akapitu pierwszego art. 9 ust. 6 dyrektywy 2002/53/WE oraz akapitu pierwszego art. 9 ust. 6 dyrektywy 2002/55/WE niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady stosowania niektórych kryteriów określonych w art. 63 rozporządzenia (WE) nr 2100/94 odnośnie do odpowiedniego nazewnictwa odmian.

Artykuł 2

1. W przypadku znaku towarowego jako prawa pierwszeństwa strony trzeciej, stosowanie nazwy odmiany na terytorium Wspólnoty uznaje się za utrudniane przez powiadomienia właściwych władz w celu zatwierdzenia znaku towarowego nazwy odmiany, zarejestrowanej w jednym lub więcej państw członkowskich lub na poziomie wspólnotowym przed zatwierdzeniem nazwy odmiany, i która jest identyczna lub podobna do nazwy odmiany oraz zarejestrowana w odniesieniu do towarów identycznych lub podobnych do danej odmiany rośliny.

2. W przypadku prawa pierwszeństwa strony trzeciej do oznaczeń geograficznych i oznaczeń pochodzenia produktów rolnych i artykułów żywnościowych, nadanie nazwy odmianie na terytorium Wspólnoty uznaje się za uniemożliwione, w przypadku gdy naruszyłyby ono art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006⁽⁶⁾ w odniesieniu do oznaczeń geograficznych lub oznaczeń pochodzenia produktów chronionych w państwie członkowskim lub we Wspólnocie zgodnie z art. 3 ust. 3, art. 5 ust. 4 akapit drugi, art. 5 ust. 6, art. 6 oraz art. 7 ust. 4 tego rozporządzenia lub dawnym art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92⁽⁷⁾ w przypadku towarów, które są identyczne lub podobne do danej odmiany gatunku rośliny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 33.⁽³⁾ Dz.U. L 108 z 5.5.2000, s. 3.⁽⁴⁾ Zob. załącznik II.⁽⁵⁾ Dz.U. L 227 z 1.9.1994, s. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.⁽⁷⁾ Dz.U. L 208 z 24.7.1992, s. 1.

3. Przeszkoda przy określaniu nazewnictwa wynikająca z prawa pierwszeństwa, o którym mowa w ust. 2, może zostać zniesiona w przypadku otrzymania pisemnej zgody posiadacza prawa pierwszeństwa na używanie nazewnictwa danej odmiany, pod warunkiem że taka zgoda nie wprowadzi w błąd konsumentów co do prawdziwego pochodzenia produktu.

4. W przypadku prawa pierwszeństwa wnioskodawcy w odniesieniu do całości lub części proponowanej nazwy, art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2100/94 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 3

1. Uznaje się, że w następujących przypadkach nazwa odmiany powoduje utrudnienia dla jej użytkowników w odniesieniu do rozpoznania lub reprodukcji:

- a) gdy występuje w formie „osobliwej nazwy”:
- (i) składającej się z jednej litery;
 - (ii) składającej się z, lub zawierającej go jako odrębną całość, zestawu liter nietworzącego słowa, możliwego do wymówienia w języku urzędowym Wspólnoty; jednakże gdy taki zestaw jest ustalonym skrótem, skrót ten jest ograniczony do maksymalnie dwóch członów, z których każdy zawiera do trzech znaków, umieszczonych na obu końcach nazwy;
 - (iii) zawierającej liczbę, poza przypadkami gdy liczba ta stanowi integralną część nazwy lub gdy wskazuje, że odmiana jest lub będzie jedną z ponumerowanych serii biologicznie związanych odmian;
 - (iv) składającej się z więcej niż trzech słów lub elementów, chyba że sposób sformułowania czyni ją łatwą do rozpoznania lub odtworzenia;
 - (v) składającej się ze zbyt długiego słowa lub elementu;
 - (vi) zawierającej znak interpunkcyjny lub inny symbol, mieszaną dużych i małych liter (poza przypadkami gdy pierwsza litera jest wielka, a cała reszta nazwy pisana jest małymi literami), indeks górny, dolny lub rysunek;
- b) gdy występuje w formie „kodu”:
- (i) składającego się wyłącznie z liczby lub liczb, poza przypadkiem linii wrodzonych lub podobnie wyszczególnionych rodzajów odmian;
 - (ii) składającego się z jednej litery;
 - (iii) zawierającego ponad 10 liter lub liter i cyfr;
 - (iv) zawierającego więcej niż cztery przemienne grupy litery lub liter i liczby lub liczb;

(v) zawierającej znak interpunkcyjny lub inny symbol, indeks dolny, górny lub rysunek.

2. Przy składaniu wniosku w sprawie nazewnictwa odmiany wnioskodawca zgłasza przypadek, gdy proponowana nazwa ma występować w formie „osobliwej nazwy” lub „kodu”.

3. Jeśli wnioskodawca nie zgłosi formy proponowanego nazewnictwa, nazwę uznaje się za „osobliwą nazwę”.

Artykuł 4

Przy ocenianiu, czy nazwa odmiany jest identyczna z nazwą innej odmiany lub jest mylna z nazwą innej odmiany, stosuje się, co następuje:

a) pojęcie „może być mylna z” obejmuje między innymi nazwę odmiany różniącą się tylko jedną literą lub znakami akcentu nad literami, w odniesieniu do nazwy odmiany blisko spokrewnionych gatunków, które zostały urzędowo przyjęte do celów obrotu we Wspólnocie, Europejskim Obszarze Gospodarczym lub przez umawiającą się stronę Międzynarodowej konwencji o ochronie nowych odmian roślin (UPOV) lub podlega prawu odmiany roślin na tych terytoriach. Jednakże za mylną nie uznaje się różnicy tylko jednej litery w ustalonym skrócie nazwy odmiany jako odrębnej całości nazwy odmian. Również za mylną nie uznaje się przypadku, gdy inna litera wyraźnie odznacza się od tych w zarejestrowanych nazwach odmiany. Różnicy dwóch lub więcej liter nie uznaje się za mylną, poza przypadkami gdzie dwie litery zostały zamienione miejscami. Nie uznaje się za mylną różnicy jednej cyfry pomiędzy liczbami (w przypadku gdy liczby dozwolone są w osobliwej nazwie).

Bez uszczerbku dla przepisów art. 6, akapit pierwszy nie ma zastosowania do nazwy odmiany w formie kodu, jeśli odpowiadająca danej nazwie nazwa odmiany ma również formę kodu. W przypadku kodu uznaje się różnicę tylko jednego znaku, litery lub liczby za umożliwiającą wystarczające rozróżnienie dwóch kodów. Przy porównywaniu nazw w formie kodu nie bierze się pod uwagę spacji;

b) uznaje się, że „gatunki blisko spokrewnione” mają znaczenie określone w załączniku I;

c) uznaje się, że „odmiana już nie istnieje” oznacza odmianę, która została wycofana z obrotu;

d) „oficjalny rejestr odmian roślin” stosuje się jako odniesienie do wspólnego katalogu odmian gatunków roślin lub warzyw uprawnych lub do jakiegokolwiek rejestru opracowanego i prowadzonego przez Wspólnotowy Urząd Odmian Roślin lub inny oficjalny organ państw członkowskich Wspólnoty lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub umawiającej się strony UPOV;

e) „odmiana, której nazwa utraciła specjalne znaczenie” oznacza sytuację, w której uznaje się, że nazwa odmiany, która została umieszczona w oficjalnym rejestrze odmian roślin i tym samym uzyskała specjalne znaczenie, traci je po upływie okresu 10 lat od dnia wykreślenia z rejestru.

Artykuł 5

Nazwy, które są zwykle używane w celu obrotu towarami lub które zachowuje się jako dopuszczone do używania na mocy innych przepisów prawa, oznaczają w szczególności:

- a) nazwy walut lub terminów związanych z wagą i miarą;
- b) wyrażenia, których na mocy przepisów prawa nie używa się do celów innych niż te, które określają odpowiednie przepisy prawa.

Artykuł 6

Uznaje się, że nazwa odmiany wprowadza w błąd lub powoduje nieporozumienie, jeśli:

- a) wywołuje fałszywe wrażenie, że dana odmiana ma szczególne cechy charakterystyczne lub wartość;
- b) wywołuje fałszywe wrażenie, że dana odmiana jest spokrewniona z lub pochodzi od innej szczególnej odmiany,
- c) odnosi się do szczególnej cechy charakterystycznej lub wartości w sposób, który wywołuje fałszywe wrażenie, że tylko ta odmiana ją posiada, podczas gdy w rzeczywistości inne odmiany tego samego gatunku mogą posiadać te same cechy charakterystyczne lub wartość;
- d) dzięki brzmieniu podobnemu do dobrze znanej nazwy handlowej innej niż zarejestrowany znak towarowy lub nazwa odmiany sugeruje, że dana odmiana jest inną odmianą lub też wywołuje fałszywe wrażenie dotyczące tożsamości wnioskodawcy, osoby odpowiedzialnej za utrzymanie odmiany lub jej hodowcy;

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2009 r.

e) składa się z lub zawiera:

- (i) porównania lub superlatywy;
- (ii) nazwy botaniczne lub pospolite gatunku spośród grupy gatunków roślin uprawnych albo gatunków warzyw, do której należy dana odmiana;
- (iii) imię i nazwisko osoby fizycznej lub nazwę osoby prawnej lub odniesienie do imienia i nazwiska osoby fizycznej lub nazwy osoby prawnej, tak, aby wywołać fałszywe wrażenie dotyczące tożsamości wnioskodawcy, osoby odpowiedzialnej za utrzymanie odmiany lub jej hodowcy;
- f) zawiera nazwę geograficzną, która mogłaby wprowadzić konsumentów w błąd co do cech charakterystycznych lub wartości odmiany.

Artykuł 7

Nazwy odmian, które zostały zatwierdzone w formie kodu, są jasno podane jako takie w odpowiednim oficjalnym katalogu lub w katalogach państw członkowskich, zawierających urzędowo przyjęte odmiany roślin, lub też w odpowiednim wspólnym katalogu, w formie przypisu z następującym wyjaśnieniem: „nazwa odmiany zatwierdzona w formie »kodu«”.

Artykuł 8

Rozporządzenie (WE) nr 930/2000 zostaje uchylone.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 9

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do nazw odmian, które zostały zaproponowane przez wnioskodawcę właściwym władzom do zatwierdzenia przed dniem 25 maja 2000 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

GATUNKI BLISKO SPOKREWNIONE

W celu zdefiniowania „gatunków blisko spokrewnionych”, określonych w art. 4 lit. b), stosuje się następujące przepisy:

- a) jeśli istnieje więcej niż jedna klasa w obrębie rodzaju, stosuje się listę klas określoną w pkt 1;
- b) jeśli klasy obejmują więcej niż jeden rodzaj, stosuje się listę klas określoną w pkt 2;
- c) co do zasady, w przypadku rodzajów i gatunków nieobjętych listami klas określonymi w pkt 1 i 2, rodzaj uznaje się za klasę.

1. Klasy w obrębie rodzaju

Klasy	Nazwy naukowe
Klasa 1.1	<i>Brassica oleracea</i>
Klasa 1.2	<i>Brassica</i> inna niż <i>Brassica oleracea</i>
Klasa 2.1	<i>Beta vulgaris</i> – burak cukrowy, burak pastewny
Klasa 2.2	<i>Beta vulgaris</i> – burak ćwikłowy, w tym burak Cheltenham, burak liściowy lub burak boćwina
Klasa 2.3	<i>Beta</i> inny niż klasy 2.1 i 2.2
Klasa 3.1	<i>Cucumis sativus</i>
Klasa 3.2	<i>Cucumis melo</i>
Klasa 3.3	<i>Cucumis</i> inny niż klasy 3.1 i 3.2
Klasa 4.1	<i>Solanum tuberosum</i>
Klasa 4.2	<i>Solanum</i> inny niż klasa 4.1

2. Klasy obejmujące więcej niż jeden rodzaj

Klasy	Nazwy naukowe
Klasa 201	<i>Secale, Triticale, Triticum</i>
Klasa 203 (*)	<i>Agrostis, Dactylis, Festuca, Festulolium, Lolium, Phalaris, Phleum</i> i <i>Poa</i>
Klasa 204 (*)	<i>Lotus, Medicago, Ornithopus, Onobrychis, Trifolium</i>
Klasa 205	<i>Cichorium, Lactuca</i>

(*) Klasy 203 i 204 nie są wyłącznie utworzone na podstawie gatunków blisko spokrewnionych.

ZAŁĄCZNIK II

Uchylone rozporządzenie i jego kolejne zmiany

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 930/2000	(Dz.U. L 108 z 5.5.2000, s. 3).
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1831/2004	(Dz.U. L 321 z 22.10.2004, s. 29).
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 920/2007	(Dz.U. L 201 z 2.8.2007, s. 3).

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 930/2000	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3	Artykuł 3
Artykuł 4	Artykuł 4
Artykuł 5 lit. a)	Artykuł 5 lit. a)
Artykuł 5 lit. c)	Artykuł 5 lit. b)
Artykuł 6 lit. a)–d)	Artykuł 6 lit. a)–d)
Artykuł 6 lit. e) ppkt (i) oraz (ii)	Artykuł 6 lit. e) ppkt (i) oraz (ii)
Artykuł 6 lit. e) ppkt (iv)	Artykuł 6 lit. e) ppkt (iii)
Artykuł 6 lit. f)	Artykuł 6 lit. f)
Artykuł 7	Artykuł 7
—	Artykuł 8
Artykuł 8	Artykuł 9
Załącznik	Załącznik I
—	Załączniki II i III

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 638/2009

z dnia 22 lipca 2009 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1145/2008 ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 637/2008 w odniesieniu do krajowych programów restrukturyzacji sektora bawełny

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

odziarniania bawełny oraz przy jednoczesnym unikaniu nadmiernej kompensacji.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

(6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1145/2008.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i ustanawiające krajowe programy restrukturyzacji sektora bawełny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9,

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

a także mając na uwadze, co następuje:

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

(1) Artykuł 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 637/2008 zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 472/2009 ⁽²⁾ wprowadza dla państw członkowskich możliwość przedkładania jednego projektu zmienionego programu restrukturyzacji na okres ośmiu lat. Konieczne jest dostosowanie przepisów wykonawczych do tej możliwości.

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1145/2008 wprowadza się następujące zmiany:

(2) W związku z możliwością przedłużenia czasu trwania programów, należy zwiększyć maksymalną wartość procentową, która może być wypłacona w formie zaliczki. Należy określić warunki zwalniania zabezpieczeń związanych z tymi zaliczkami oraz wyjaśnić, że zabezpieczenia nie są wymagane w odniesieniu do zaliczek wypłaconych po pełnym wykonaniu odpowiednich zadań.

1) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku środków, określonych w art. 7 ust. 1 lit. a), b), d) i e) rozporządzenia (WE) nr 637/2008 państwa członkowskie mogą dokonać płatności jednej lub większej liczby zaliczek na rzecz beneficjentów. Łączna wysokość wszystkich zaliczek nie przekracza 87,5 % kwalifikowalnych wydatków.

(3) W celu zapewnienia niedyskryminacyjnego traktowania podmiotów zajmujących się odziarnianiem, konieczne jest, aby kontrole, o których mowa w art. 7 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Komisji (WE) nr 1145/2008 ⁽³⁾ obejmowały wszystkie środki wymienione w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 637/2008.

Wypłata zaliczki uzależniona jest od wniesienia zabezpieczenia w kwocie równej 120 % wysokości danej zaliczki.

(4) Ponadto należy określić obowiązek sprawdzenia przez państwa członkowskie przestrzegania zobowiązania do niewykorzystywania jednostki produkcyjnej dla celów odziarniania bawełny przez okres dziesięciu lat od chwili zatwierdzenia wniosku o demontażu.

Po spełnieniu warunków zakończenia środka oraz po przeprowadzeniu kontroli, o których mowa w art. 7 ust. 1 akapit drugi i trzeci, zabezpieczenia są zwalniane, a wszelkie dodatkowe płatności nie podlegają wniesieniu zabezpieczenia.”;

b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

(5) W celu optymalizacji efektów programów restrukturyzacyjnych, konieczne jest zapewnienie państwom członkowskim dodatkowej elastyczności przy ustalaniu wysokości pomocy na demontaż na tonę nieodziarnionej bawełny, przy uwzględnieniu różnorodności branży

„3. Wszelkie płatności, o których mowa w ust. 1 i 2, dotyczące konkretnych wniosków są dokonywane najpóźniej:

a) do dnia 30 czerwca czwartego roku od upłynięcia terminu składania projektów czteroletnich programów restrukturyzacyjnych, zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 637/2008;

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 5.7.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 144 z 9.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 308 z 19.11.2008, s. 17.

b) do dnia 30 czerwca ósmego roku od upłynięcia terminu składania projektów ośmioletnich programów restrukturyzacyjnych, zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 637/2008.

Płatności w pierwszym roku pierwszego okresu programowania są dokonywane od dnia 16 października 2009 r.”

2) w art. 7 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku środków, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. a), b), d) i e) rozporządzenia (WE) nr 637/2008, przed dokonaniem ostatecznej płatności państwa członkowskie przeprowadzają kontrolę na miejscu każdego zakładu, jednostki produkcyjnej i beneficjenta otrzymujących wsparcie w ramach programu restrukturyzacyjnego, w celu sprawdzenia, czy zostały spełnione wszystkie warunki uzyskania pomocy oraz wykonane środki,

o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. a), b), d) i e) tego rozporządzenia.”

b) dodaje się akapit czwarty w następującym brzmieniu:

„Państwa członkowskie sprawdzają czy przestrzegane jest zobowiązanie, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. e).”

3) w art. 10 ust. 1, lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) pisemnego zobowiązania do niewykorzystywania jednostki produkcyjnej lub jednostek produkcyjnych dla celów odziarniania bawełny przez okres dziesięciu lat od zatwierdzenia wniosku, o którym mowa w lit. b).”;

4) W art. 11 ust. 2 „100 EUR” zastępuje się „190 EUR”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 639/2009

z dnia 22 lipca 2009 r.

**ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009
w odniesieniu do wsparcia specjalnego**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003⁽¹⁾, w szczególności jego art. 68 ust. 7, art. 69 ust. 6 akapit pierwszy lit a), art. 69 ust. 7 akapit czwarty, art. 71 ust. 6 akapit drugi, art. 71 ust. 10 i art. 142 lit. c) i q),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozdział 5 tytułu III rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przewiduje przyznawanie rolnikom wsparcia specjalnego. Należy określić szczegółowe zasady stosowania tego rozdziału.
- (2) Zgodnie z art. 68 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wymagana jest zgodność między wsparciem specjalnym przyznawanym na mocy tego artykułu a innymi wspólnotowymi środkami wsparcia lub środkami finansowanymi w ramach pomocy państwa. Z myślą o właściwym zarządzaniu przedmiotowymi systemami należy zadbać, aby podobne środki nie otrzymywały podwójnego finansowania, korzystając jednocześnie ze wsparcia specjalnego i innych wspólnotowych systemów wsparcia. Ze względu na różnorodność możliwych sposobów wykonania wsparcia specjalnego odpowiedzialność za zapewnienie spójności należy pozostawić w rękach państw członkowskich stosownie do decyzji, jakie podejmą one w celu wdrożenia środków wsparcia specjalnego, wedle ram ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 oraz zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (3) Artykuły 71 ust. 10 i art. 140 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przewidują, że państwa członkowskie szczegółowo informują Komisję o środkach podjętych w celu wdrożenia w szczególności art. 68–72 wymienionego rozporządzenia. W związku z tym należy przewidzieć przepisy określające dokładny termin i treść tego rodzaju informacji, tak aby umożliwić Komisji monitorowanie wykonania przedmiotowych artykułów.

(4) Ponieważ przestrzeganie przepisów prawa jest stałą powinnością rolników, wsparcie specjalne nie powinno stanowić wynagrodzenia za ich przestrzeganie.

(5) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać z tytułu prowadzenia określonych rodzajów gospodarki rolnej, które mają znaczenie dla ochrony lub poprawy stanu środowiska. W celu pozostawienia państwom członkowskim wolnej ręki, przy jednoczesnym zapewnieniu właściwego zarządzania środkami, obowiązek zdefiniowania określonych rodzajów gospodarki rolnej należy przypisać państwom członkowskim, przy czym przedmiotowe środki powinny jednak przewidywać znaczące i wymierne korzyści dla środowiska.

(6) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać z tytułu poprawy jakości produktów rolnych. W celu wsparcia państw członkowskich należy ustanowić indywidualny wykaz koniecznych do spełnienia warunków.

(7) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać z tytułu poprawy sprzedaży produktów rolnych stosownie do art. 68 ust. 2 lit. c) tego rozporządzenia, który zawiera wymóg, aby wsparcie to spełniało kryteria określone w art. 2–5 rozporządzenia Rady (WE) nr 3/2008 z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich⁽²⁾. Należy przewidzieć przepisy określające dokładną treść kwalifikowalnych środków oraz wskazujące obowiązujące przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 501/2008 z dnia 5 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 3/2008 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich⁽³⁾.

(8) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać z tytułu stosowania zaostrzonych norm w zakresie dobrostanu zwierząt. W celu wypracowania zaostrzonych norm w zakresie dobrostanu zwierząt należy przewidzieć przepisy nakładające na państwa członkowskie odpowiedzialność za ustanowienie systemu umożliwiającego ocenę planów przedłożonych przez wnioskodawców zamierzających uwzględnić szereg aspektów w zakresie dobrostanu zwierząt.

⁽¹⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 3 z 5.1.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 6.6.2008, s. 3.

- (9) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (v) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać z tytułu określonych rodzajów działalności rolniczej wiążących się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi. Zgodnie z art. 68 ust. 2 lit. a) wsparcie może być przyznane w szczególności, jeżeli zostało ono zatwierdzone przez Komisję. W związku z tym należy przewidzieć przepisy określające szczegółowe ramy, których przestrzeganie będzie obowiązkiem państw członkowskich przy ustanawianiu kryteriów kwalifikowalności dla wsparcia. Należy również przewidzieć przepisy ustanawiające procedury informowania o środkach, ich oceny i zatwierdzania przez Komisję.
- (10) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać w formie ukierunkowanej na szczególne niedogodności, których doświadczają rolnicy w określonych sektorach na obszarach wrażliwych pod względem gospodarczym lub środowiskowym lub – w tych samych sektorach – z tytułu wrażliwych gospodarczo rodzajów gospodarki rolnej. W celu pozostawienia inicjatywy państwom członkowskim, przy jednoczesnym zapewnieniu właściwego zarządzania środkami, należy przewidzieć przepisy nakładające na państwa członkowskie odpowiedzialność za określenie obszarów i/lub rodzajów gospodarki rolnej kwalifikowalnych do wsparcia oraz za ustalenie właściwego poziomu wsparcia. W celu uniknięcia zakłóceń rynku płatności nie powinny jednak opierać się na wahań cen rynkowych ani być równoważne z systemem płatności wyrównujących, w ramach którego państwa członkowskie wypłacają rolnikom wsparcie z krajowych środków rolnych w oparciu o różnicę pomiędzy ceną docelową a ceną na rynku krajowym.
- (11) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać na obszarach podlegających restrukturyzacji i/lub objętych programami rozwoju w celu zapobiegania porzucaniu gruntów i/lub w formie ukierunkowanej na szczególne niedogodności, których doświadczają rolnicy na tych obszarach. Należy przewidzieć przepisy, w szczególności w odniesieniu do ustanowienia kwot referencyjnych przypadających na kwalifikujących się do pomocy rolników, do przydziału uprawnień do płatności i sposobu obliczania wzrostu ich wartości, a także przepisy w odniesieniu do kontroli programów przez państwa członkowskie, które w interesie spójności powinny odpowiadać przepisom ustanowionym w odniesieniu do przydziału kwot z rezerw krajowych.
- (12) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać w formie dopłat do składek z tytułu ubezpieczenia upraw, zwierząt i roślin. Należy ustanowić minimalne ramy, w ramach których państwa członkowskie ustanowią zgodnie z prawem krajowym zasady określające sposób przydziału wkładu finansowego na rzecz składek z tytułu ubezpieczenia upraw, zwierząt i roślin w celu zapewnienia, aby wkład ten pozostał na odpowiednim poziomie, chroniąc jednocześnie interesy ludności wiejskiej.
- (13) Artykuł 68 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w bardzo szczegółowy sposób odnosi się do przyznawania wsparcia specjalnego, którego celem jest wyrównanie rolnikom niektórych strat gospodarczych poniesionych w przypadku chorób zwierząt lub roślin oraz incydentów środowiskowych poprzez wkład finansowy na rzecz funduszy wspólnego inwestowania. Należy ustanowić minimalne ramy, w granicach których państwa członkowskie ustanowią zgodnie z prawem krajowym zasady określające sposób funkcjonowania wkładu finansowego na rzecz funduszy wspólnego inwestowania w celu zapewnienia, aby wkład ten pozostał na odpowiednim poziomie, chroniąc jednocześnie interesy ludności wiejskiej.
- (14) Kwoty, o których mowa w art. 69 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wylicza Komisja zgodnie z ust. 7 tego artykułu. Należy zatem przewidzieć przepisy ustalające dla każdego państwa członkowskiego przedmiotowe kwoty oraz warunki obowiązujące w odniesieniu do zmian tych kwot dokonywanych przez Komisję.
- (15) W związku z faktem, iż niektóre przepisy w odniesieniu do wsparcia specjalnego przewidziane w art. 69 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wchodzą w życie z dniem 1 sierpnia 2009 r., odpowiadające im szczegółowe zasady powinny wejść w życie w możliwie najszyciej terminie po ich przyjęciu.
- (16) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZASADY OGÓLNE

Artykuł 1

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia:

- a) „środki wsparcia specjalnego” oznacza środki wykonawcze wsparcia specjalnego przewidzianego w art. 68 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- b) „inne wspólnotowe instrumenty wsparcia” oznacza:
- (i) środki przewidziane w rozporządzeniach Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽¹⁾, (WE) nr 509/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami ⁽²⁾, (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽³⁾, (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania

⁽¹⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91⁽¹⁾, (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku)⁽²⁾ i (WE) nr 3/2008; oraz

- (ii) środki finansowane z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji na mocy art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽³⁾, w tym środki weterynaryjne i środki z zakresu ochrony fitosanitarnej.

Artykuł 2

Kwalifikowalność do środków wsparcia specjalnego

1. Państwa członkowskie ustanawiają kryteria kwalifikowalności do środków wsparcia specjalnego zgodnie z ramami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 73/2009 i warunkami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

2. Państwa członkowskie wykonują niniejsze rozporządzenie, w szczególności ust. 1, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w sposób zapewniający równe traktowanie rolników i zapobiegający zakłócaniu rynku i konkurencji.

Artykuł 3

Spójność i kumulacja wsparcia

1. Państwa członkowskie zapewniają spójność pomiędzy:
- środkami wsparcia specjalnego i środkami wdrażanymi na mocy innych wspólnotowych instrumentów wsparcia;
 - poszczególnymi środkami wsparcia specjalnego;
 - środkami wsparcia specjalnego i środkami finansowanymi w ramach pomocy państwa.

Państwa członkowskie w szczególności dbają, aby środki wsparcia specjalnego nie zakłócały właściwego funkcjonowania środków wdrażanych na mocy innych wspólnotowych instrumentów wsparcia lub środków finansowanych w ramach pomocy państwa.

2. W przypadkach gdy wsparcie udzielane w ramach danego środka wsparcia specjalnego dostępne jest także w ramach środków wdrażanych na mocy innych wspólnotowych instrumentów wsparcia lub na mocy innego środka wsparcia specjalnego, państwa członkowskie dopilnowują, aby rolnik miał

możliwość uzyskania wsparcia na dane działanie w ramach tylko jednego z tych środków.

Artykuł 4

Warunki środków wsparcia

1. Środki wsparcia specjalnego nie wynagradzają za przestrzeganie ustawowych obowiązków, a w szczególności wymogów podstawowych w zakresie zarządzania i norm dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska określonych, odpowiednio, w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 lub innych wymogów, o których mowa w art. 39 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

2. W ramach środków wsparcia specjalnego nie finansuje się podatków.

3. Państwa członkowskie dbają, aby wdrażane przez nie środki wsparcia specjalnego poddawały się weryfikacji i kontroli.

Artykuł 5

Przekazywanie informacji Komisji

1. Państwa członkowskie informują Komisję o środkach wsparcia specjalnego, które zamierzają wdrożyć, do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwszy rok stosowania tych środków.

Treść przedmiotowej informacji jest zgodna z częścią A załącznika I, z wyłączeniem środków wsparcia specjalnego dotyczących określonych rodzajów działalności rolniczej wiążących się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi, o których należy informować zgodnie z częścią B załącznika I.

2. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich decyzjach podejmowanych zgodnie z art. 136 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 do dnia 1 sierpnia 2009 r.

3. Państwa członkowskie informują Komisję każdego roku o płatnościach przyznanych rolnikom w ramach poszczególnych środków i sektorów do dnia 15 września roku następującego po roku, w odniesieniu do którego przyznano płatności.

4. Roczne sprawozdanie z wdrażania art. 71 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, które państwa członkowskie przekazują Komisji, należy przesłać do dnia 15 września każdego roku i należy w nim zawrzeć informacje wymienione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

5. Państwa członkowskie przekazują Komisji do dnia 1 października 2012 r. sprawozdanie na temat środków wsparcia specjalnego wdrożonych w latach 2009, 2010 i 2011, ich skutków, celów i wszelkich napotkanych trudności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

ROZDZIAŁ II

Artykuł 8

PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE

Artykuł 6

Określone rodzaje gospodarki rolnej, które mają znaczenie dla ochrony lub poprawy stanu środowiska

Państwa członkowskie wskazują określone rodzaje gospodarki rolnej, które mają znaczenie dla ochrony lub poprawy stanu środowiska, w przypadku których w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przewidziano dodatkową płatność roczną. Te określone rodzaje gospodarki rolnej są źródłem znaczących i wymiernych korzyści dla środowiska.

Artykuł 7

Poprawa jakości produktów rolnych

Dodatkowa płatność roczna z tytułu poprawy jakości produktów rolnych, przewidziana w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, może w szczególności umożliwiać rolnikom:

- a) spełnienie wymagań koniecznych do przystąpienia do wspólnotowych systemów jakości żywności wyszczególnionych w aktach prawnych wymienionych w art. 68 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i w rozporządzeniach Komisji (WE) nr 1898/2006 z dnia 14 grudnia 2006 r. określającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, (WE) nr 1216/2007 z dnia 18 października 2007 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 509/2006 w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami⁽²⁾, (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli⁽³⁾ oraz (WE) nr 114/2009 z dnia 6 lutego 2009 r. ustanawiającym środki przejściowe dotyczące stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w stosunku do odniesień do win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym⁽⁴⁾; lub
- b) przystępowanie do prywatnych lub krajowych systemów certyfikacji jakościowej żywności.

Jeżeli środki wsparcia specjalnego przyznawane są w celu stosowania lit. b) w akapicie pierwszym, wymogi art. 22 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1974/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)⁽⁵⁾ stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

⁽¹⁾ Dz.U. L 369 z 23.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 275 z 19.10.2007, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 250 z 18.9.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 38 z 7.2.2009, s. 26.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 368 z 23.12.2006, s. 15.

Poprawa sprzedaży produktów rolnych

1. Dodatkowa płatność roczna na rzecz rolników z tytułu poprawy sprzedaży produktów rolnych, przewidziana w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, zachęca rolników do poprawy sprzedaży własnych produktów rolnych poprzez promowanie i zapewnienie dostępu do lepszych informacji na temat jakości lub właściwości produktów lub też metod ich produkcji.

2. Artykuły 4, 5 i 6 oraz załączniki I i II rozporządzenia (WE) nr 501/2008 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Artykuł 9

Stosowanie zaostrzonych norm w zakresie dobrostanu zwierząt

1. Ustanawiając warunki kwalifikowalności w ramach wsparcia specjalnego dla rolników stosujących zaostrzone normy w zakresie dobrostanu zwierząt, przewidziane w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, państwa członkowskie uwzględniają w stosownych przypadkach następujące elementy:

- a) rodzaj gospodarki rolnej;
- b) wielkość gospodarstwa pod kątem gęstości obsady lub ilości zwierząt i siły roboczej; oraz
- c) obowiązujący system prowadzenia gospodarstwa.

2. Stosowanie zaostrzonych norm w dziedzinie dobrostanu zwierząt oznacza praktyki wykraczające poza wymogi minimalne określone w obowiązującym prawodawstwie wspólnotowym i ustawodawstwie krajowym, w szczególności w aktach prawnych, o których mowa w pkt C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 73/2009. Praktyki te mogą obejmować zaostrzone normy, o których mowa w art. 27 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006.

Artykuł 10

Określone rodzaje działalności rolniczej wiążące się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi

1. Ustanawiając warunki kwalifikowalności w ramach wsparcia specjalnego dla rolników prowadzących określone rodzaje działalności rolniczej wiążące się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi, przewidziane w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (v) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, państwa członkowskie uwzględniają w szczególności następujące elementy:

- a) cele środowiskowe w regionie, w którym stosowany będzie środek, oraz
- b) wszelkie wsparcie przyznane uprzednio w ramach innych wspólnotowych instrumentów wsparcia lub innych środków wsparcia specjalnego lub środków finansowanych w ramach pomocy państwa.

2. Artykuł 27 ust. 2–6, 8, 9 i 13, art. 48 i 53 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian w odniesieniu do wsparcia specjalnego dla rolników prowadzących określone rodzaje działalności rolniczej wiążące się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi.

3. Komisja dokonuje oceny środków wsparcia specjalnego proponowanych dla rolników prowadzących określone rodzaje działalności rolniczej, wiążące się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi, zgłoszonych jej przez państwa członkowskie pod kątem zgodności z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 oraz z niniejszym rozporządzeniem.

Jeżeli Komisja uzna proponowane środki za zgodne, zatwierdza te środki zgodnie z art. 68 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w ciągu czterech miesięcy od momentu otrzymania informacji przekazanej zgodnie z art. 5 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli Komisja uzna, że proponowane środki nie są zgodne, nakazuje państwu członkowskiemu odpowiednią zmianę proponowanych środków i poinformowanie Komisji o wprowadzonych zmianach. Środki te zostają zatwierdzone, jeżeli Komisja uzna, że wprowadzono właściwe zmiany.

Artykuł 11

Szczególne niedogodności, których doświadczają rolnicy w sektorze mleczarskim, wołowiny i cielęciny, mięsa baraniego i koziego oraz w sektorze ryżu

1. Ustanawiając warunki kwalifikowalności w ramach wsparcia specjalnego ukierunkowanego na szczególne niedogodności, których doświadczają rolnicy w sektorze mleczarskim, wołowiny i cielęciny, mięsa baraniego i koziego oraz w sektorze ryżu na obszarach wrażliwych pod względem gospodarczym lub środowiskowym lub – w tych samych sektorach – z tytułu wrażliwych gospodarczo rodzajów gospodarki rolnej na mocy art. 68 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, państwa członkowskie określają, jakie obszary wrażliwe pod względem gospodarczym lub środowiskowym lub wrażliwe gospodarczo rodzaje gospodarki rolnej kwalifikują się do wsparcia, uwzględniając w szczególności odpowiednią strukturę i warunki produkcji.

2. Wsparcie specjalne nie opiera się na wahaniach cen rynkowych ani nie jest równoważne z systemem płatności wyrównujących.

Artykuł 12

Obszary podlegające restrukturyzacji lub objęte programami rozwoju

1. Warunki kwalifikowalności do środków wsparcia specjalnego na obszarach podlegających restrukturyzacji lub objętych programami rozwoju w celu zapobiegania porzuceniu gruntów lub w formie ukierunkowanej na szczególne niedogodności, których doświadczają rolnicy na tych obszarach, przewidzianych w art. 68 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, określają w szczególności:

- a) w jaki sposób należy ustanowić indywidualne kwoty referencyjne przypadające na kwalifikujących się do pomocy rolników; oraz
- b) programy restrukturyzacji i/lub rozwoju i/lub warunki ich zatwierdzenia.

2. W przypadku gdy rolnik nieposiadający żadnych uprawnień do płatności ubiega się o wsparcie, o którym mowa w ust.

1, może on otrzymać liczbę uprawnień do płatności nie większą niż liczba hektarów, które posiada (własne lub dzierżawione) w tym czasie.

W przypadku gdy rolnik posiadający uprawnienia do płatności ubiega się o wsparcie, o którym mowa w ust. 1, może on otrzymać liczbę uprawnień do płatności nie większą niż liczba hektarów, które posiada i w odniesieniu do których nie posiada żadnych uprawnień do płatności.

Wartość jednostkowa każdego uprawnienia do płatności, które rolnik już posiada, może zostać zwiększona.

Wartość każdego z uprawnień do płatności otrzymanego zgodnie z niniejszym ustępem, z wyłączeniem akapitu trzeciego, oblicza się, dzieląc indywidualną kwotę referencyjną ustanowioną przez państwo członkowskie przez ilość elementów, o których mowa w poprzednim akapicie.

3. Zwiększenie kwoty na hektar w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej, o której mowa w art. 131 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, oblicza się, dzieląc kwotę referencyjną danego rolnika przez liczbę kwalifikowalnych hektarów zadeklarowaną przez niego do płatności w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej.

4. Państwa członkowskie dbają, aby z tytułu szczególnych niedogodności doświadczanych przez rolników w obszarach podlegających restrukturyzacji lub objętych programami rozwoju, w odniesieniu do których przyznaje się wsparcie specjalne, nie przysługiwały płatności w ramach jakiegokolwiek innego przepisu tych programów dotyczącego tego samego celu.

Artykuł 13

Ubezpieczenie upraw, zwierząt i roślin

1. Państwa członkowskie określają warunki, jakie muszą spełnić umowy, aby być kwalifikowalne do wsparcia specjalnego w formie dopłat do składek z tytułu ubezpieczenia upraw, zwierząt i roślin, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

2. Umowy określają:

- a) konkretne rodzaje ryzyka objęte ubezpieczeniem;
- b) konkretne straty gospodarcze objęte ochroną ubezpieczeniową; oraz
- c) kwotę zapłaconej składki, z wyłączeniem podatków.

3. Umowy obejmują maksymalnie jednoroczną produkcję. Jeżeli okres obowiązywania umowy przypada na dwa lata kalendarzowe, państwa członkowskie dbają, aby w odniesieniu do tej samej umowy nie przyznano rekompensaty dwukrotnie.

4. Państwa członkowskie przyjmują zasady stosowane w celu obliczenia poziomu zniszczeń średniej produkcji rocznej danego rolnika zgodnie z art. 70 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

5. Rolnik informuje państwo członkowskie każdego roku o numerze zawartej polisy ubezpieczeniowej i przekazuje kopię umowy ubezpieczenia oraz dowód opłacenia składki.

Artykuł 14

Fundusze wspólnego inwestowania dotyczące chorób zwierząt i roślin oraz incydentów środowiskowych

1. Zasady określone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 71 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do funduszy wspólnego inwestowania kwalifikowalnych do wkładu finansowego z tytułu chorób zwierząt i roślin oraz incydentów środowiskowych, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. e) tego rozporządzenia, obejmują w szczególności:

- a) warunki finansowania funduszu wspólnego inwestowania;
 - b) przypadki chorób zwierząt i roślin lub incydentów środowiskowych, które mogą skutkować wypłaceniem rekompensaty na rzecz rolników, w tym, we właściwych przypadkach, ich zakres geograficzny;
 - c) kryteria oceny, czy dane wydarzenie skutkuje wypłatą rekompensaty na rzecz rolników;
 - d) metody obliczania kosztów dodatkowych, które stanowią straty gospodarcze w rozumieniu art. 71 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
 - e) obliczenie kosztów administracyjnych, o których mowa w art. 71 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
 - f) wszelkie ograniczenia kosztów kwalifikowalnych do wkładu finansowego stosowane na mocy art. 71 ust. 7 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
 - g) procedurę akredytacji danego funduszu wspólnego inwestowania zgodnie z prawem krajowym;
 - h) regulaminy; oraz
 - i) audyty zgodności i zamknięcia rachunków, którym fundusz wspólnego inwestowania poddawany jest po uzyskaniu akredytacji.
2. Jeżeli źródłem rekompensaty finansowej wypłacanej przez fundusz wspólnego inwestowania jest pożyczka komercyjna,

minimalny i maksymalny okres jej trwania wynosi odpowiednio od 1 do 5 lat.

3. Państwa członkowskie dbają, aby ludność wiejska na ich terytorium została poinformowana o:

- a) wszystkich akredytowanych funduszach wspólnego inwestowania;
- b) warunkach przystąpienia do poszczególnych funduszy wspólnego inwestowania; oraz
- c) sposobie finansowania funduszy wspólnego inwestowania.

Artykuł 15

Przepisy finansowe dotyczące środków wsparcia specjalnego

1. Kwoty, o których mowa w art. 69 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, określa załącznik III do niniejszego rozporządzenia.

2. Do celów art. 69 ust. 7 akapit czwarty rozporządzenia (WE) nr 73/2009 państwa członkowskie mogą do dnia 1 sierpnia w dowolnym roku kalendarzowym od roku 2010 zwrócić się o zmianę kwot, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli kwota wynikająca z zastosowania wyliczenia przedstawionego w art. 69 ust. 7 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 73/2009 za dany rok budżetowy różni się od kwoty ustalonej w załączniku III o ponad 20 %.

Wszelkie zmienione kwoty przewidziane przez Komisję stosuje się od roku kalendarzowego następującego po roku, w którym zwrócono się o ich zmianę.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 16

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Treść informacji, które mają zostać przedłożone Komisji zgodnie z art. 5 ust. 1

CZĘŚĆ A

W przypadku wszystkich środków wsparcia specjalnego, z wyłączeniem środków dotyczących określonych rodzajów działalności rolniczej, wiążących się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi, zakres informacji obejmuje:

- tytuł każdego środka z odniesieniem do odpowiedniego przepisu art. 68 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- opis każdego środka, w tym przynajmniej:
 - a) sektory, których dotyczy;
 - b) czas trwania środka;
 - c) cele środka;
 - d) obowiązujące warunki kwalifikowalności;
 - e) indykatywny poziom wsparcia dla środka;
 - f) całkowitą kwotę ustaloną dla środka;
 - g) informacje niezbędne przy ustalaniu powiązanych pułapów budżetowych; oraz
 - h) źródło finansowania środka,
- wszelkie istniejące środki obowiązujące na mocy innych wspólnotowych systemów wsparcia lub środków finansowanych w ramach pomocy państwa w tym samym obszarze lub sektorze jako środki wsparcia specjalnego oraz, w stosownych przypadkach, ich rozróżnienie,
- w stosownych przypadkach opis:
 - a) określonych rodzajów gospodarki rolnej, które mają znaczenie dla ochrony lub poprawy stanu środowiska, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
 - b) zastrzonych norm w zakresie dobrostanu zwierząt, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
 - c) obszarów wrażliwych pod względem gospodarczym lub środowiskowym lub wrażliwych gospodarczo rodzajów gospodarki rolnej, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, a także obecnych poziomów produkcji, o których mowa w art. 68 ust. 3 tego rozporządzenia;
 - d) programów restrukturyzacji lub rozwoju, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

CZĘŚĆ B

W przypadku środków wsparcia specjalnego dotyczących określonych rodzajów działalności rolniczej, wiążących się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi, zakres informacji obejmuje:

- tytułu środka,
- obszar geograficzny objęty środkiem,
- opis proponowanego środka i oczekiwanych skutków dla środowiska w odniesieniu do priorytetów i potrzeb środowiskowych, oraz szczegółowych poddających się weryfikacji celów,
- uzasadnienie interwencji, zakres i działania, wskaźniki, skwantyfikowane cele i, w stosownych przypadkach, beneficjentów,
- kryteria i przepisy administracyjne stosowane w celu upewnienia się, że poszczególnym działaniom nie udziela się dodatkowo wsparcia w ramach innych wspólnotowych systemów wsparcia,

- dowód, o którym mowa w art. 48 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006, umożliwiający Komisji kontrolę spójności i wiarygodności obliczeń,
- szczegółowy opis sposobu wdrożenia na poziomie prawa krajowego minimalnych wymogów dotyczących stosowania nawozów i środków ochrony roślin oraz innych odpowiednich wymogów obowiązkowych, o których mowa w pkt 5.3.2.1 części A załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1974/2006,
- opis metody oraz założeń i parametrów agrotechnicznych (w tym opis wymogów wyjściowych określonych w art. 39 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, które są istotne dla każdego rodzaju zobowiązania) wykorzystanych jako punkt odniesienia przy obliczeniach uzasadniających; a) dodatkowe koszty; i b) utracone dochody wynikające z podjętego zobowiązania; w stosownych przypadkach metoda ta uwzględnia również pomoc przyznaną na mocy rozporządzenia (WE) nr 73/2009; w stosownych przypadkach metoda przeliczeniowa zastosowana przy innych jednostkach zgodnie z art. 27 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006,
- kwoty wsparcia,
- w stosownych przypadkach – informacje, o których mowa w pkt. 5.3.2.1.4 tiret piąte i szóste części A załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1974/2006.

ZAŁĄCZNIK II

Treść informacji, które mają zostać ujęte w rocznym sprawozdaniu na temat funduszy wspólnego inwestowania, o którym mowa w art. 5 ust. 4

- Wykaz akredytowanych funduszy wspólnego inwestowania i liczba rolników należących do każdego z nich,
 - w stosownych przypadkach, koszty administracyjne poniesione z tytułu zakładania nowych funduszy wspólnego inwestowania,
 - źródło finansowania zgodnie z art. 69 ust. 6 lit. a) lub c) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz, w stosownych przypadkach, kwota liniowego zmniejszenia i płatności, do których je zastosowano,
 - rodzaje rekompensowanych strat gospodarczych w podziale na akredytowane fundusze i na przyczyny zgodnie z art. 71 ust. 1 wymienionego rozporządzenia,
 - liczba rolników, którzy otrzymali rekompensaty w podziale na akredytowane fundusze według rodzajów strat gospodarczych i na przyczyny, zgodnie z art. 71 ust. 1 wymienionego rozporządzenia,
 - wydatki poszczególnych funduszy akredytowanych w podziale na rodzaje strat gospodarczych,
 - wartość procentowa oraz kwoty płacone przez poszczególne fundusze w ramach wkładu finansowego, o którym mowa w art. 71 ust. 7 wymienionego rozporządzenia, oraz
 - wszelkie doświadczenia zebrane w trakcie wdrażania środków wsparcia specjalnego dotyczące funduszy wspólnego inwestowania.
-

ZAŁĄCZNIK III

Kwoty, o których mowa w art. 15 ust. 1, obliczone na mocy art. 69 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009

<i>(w mln EUR)</i>	
Belgia	8,6
Dania	15,8
Niemcy	42,6
Irlandia	23,9
Grecja	74,3
Hiszpania	144,4
Francja	97,4
Włochy	144,9
Luksemburg	0,8
Malta	0,1
Niderlandy	31,7
Austria	11,9
Portugalia	21,7
Finlandia	4,8
Słowenia	2,4
Szwecja	13,9
Zjednoczone Królestwo	42,8

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 640/2009

z dnia 22 lipca 2009 r.

**w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do
wymogów dotyczących ekoprojektu dla silników elektrycznych**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającą ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię oraz zmieniającą dyrektywę Rady 92/42/EWG, oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 96/57/WE i 2000/55/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 1,

po konsultacji z Forum Konsultacyjnym ds. Ekoprojektu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą 2005/32/WE wymogi dotyczące ekoprojektu powinny być określone przez Komisję dla produktów wykorzystujących energię, których wielkość sprzedaży we Wspólnocie jest znacząca, które mają znaczący wpływ na środowisko naturalne i które posiadają znaczący potencjał w zakresie poprawy ich ekologiczności bez pociągania za sobą nadmiernych kosztów.
- (2) Artykuł 16 ust. 2 tiret pierwsze dyrektywy 2005/32/WE stanowi, że zgodnie z procedurą określoną w art. 19 ust. 3 i z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 15 ust. 2 oraz po konsultacji z Forum Konsultacyjnym ds. Ekoprojektu Komisja wprowadza odpowiednio środek wykonawczy dla produktów wykorzystywanych w systemach o napędzie elektrycznym.
- (3) Silniki elektryczne są najważniejszym rodzajem napędu elektrycznego w tych gałęziach przemysłu Wspólnoty, w których w procesach produkcyjnych wykorzystuje się silniki. Systemy, w których silniki te są eksploatowane, wykorzystują ok. 70 % energii elektrycznej zużywanej przez przemysł. Łączny potencjał opłacalnej ekonomicznie poprawy sprawności energetycznej takich systemów z napędem elektrycznym wynosi 20–30 %. Jednym z głównych czynników w kontekście takiej poprawy jest wykorzystanie silników o wysokiej sprawności energetycznej. Stąd też silniki stosowane w systemach z napędem elektrycznym są priorytetowym produktem, dla którego należy ustalić wymogi dotyczące ekoprojektu.

- (4) W skład systemów z napędem elektrycznym wchodzi różne produkty zużywające energię, takie jak silniki, napędy, pompy czy wentylatory. Ważnymi częściami tych produktów są silniki i sterowniki bezstopniowe. Dlatego też w niniejszym rozporządzeniu wymaga się, by pewne rodzaje silników wyposażone były w sterowniki bezstopniowe.
- (5) Wiele silników stanowi nieodłączną część innych produktów i nie są one osobno wprowadzane na rynek lub użytkowane w rozumieniu art. 5 dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/32/WE i 2006/42/WE⁽²⁾. Aby potencjał opłacalnego ekonomicznie oszczędzania energii mógł być w pełni wykorzystany, silniki stanowiące część innych produktów powinny być objęte przepisami niniejszego rozporządzenia.
- (6) Komisja wykonała badanie przygotowawcze, w ramach którego przeanalizowano techniczne, środowiskowe i ekonomiczne aspekty silników elektrycznych. Badanie przeprowadzono przy udziale zainteresowanych stron z UE i krajów trzecich, a jego wyniki zostały podane do publicznej wiadomości.
- (7) W badaniu przygotowawczym stwierdzono, że silniki elektryczne wprowadzane są na rynek wspólnotowy w dużych ilościach, zaś ich zużycie energii w fazie użytkowania jest najistotniejszym aspektem środowiskowym wszystkich faz cyklu życia, przy czym roczne zużycie energii elektrycznej wyniosło w 2005 r. 1 067 TWh, co odpowiada 427 Mt emisji CO₂. Wobec braku środków ograniczających to zużycie przewiduje się, że zużycie energii wzrośnie w 2020 r. do 1 252 TWh. Stwierdzono, że możliwe jest istotne zmniejszenie zużycia energii elektrycznej w cyklu życia oraz zużycia energii w fazie użytkowania, w szczególności jeśli silniki w zastosowaniach bezstopniowych i zmienno-obciążeniowych wyposażone będą w sterowniki.
- (8) W badaniu przygotowawczym stwierdzono, że zużycie energii elektrycznej podczas użytkowania jest jedynym znaczącym parametrem dotyczącym ekoprojektu związanym z projektem produktu, o którym mowa w części 1 załącznika I do dyrektywy 2005/32/WE.
- (9) Zmniejszenie zużycia energii elektrycznej w przypadku silników elektrycznych należy osiągnąć poprzez zastosowanie istniejących, niezastereżonych i oszczędnych rozwiązań technicznych, co doprowadzi do zmniejszenia łącznych wydatków na zakup i eksploatację urządzeń.

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 22.7.2005, s. 29.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 24.

- (10) Wymogi dotyczące ekoprojektu powinny harmonizować wymogi dotyczące zużycia energii przez silniki w całej Wspólnocie, co przyczyni się do funkcjonowania rynku wewnętrznego i podniesienia efektywności środowiskowej.
- (11) Producenci powinni mieć wystarczająco dużo czasu na zmodyfikowanie projektów swoich produktów. Harmonogram należy określić tak, aby uniknąć negatywnych skutków dla funkcjonalności silników oraz uwzględnić wpływ na koszty ponoszone przez producentów (w szczególności MSP), przy jednoczesnym zapewnieniu terminowego osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia.
- (12) Zużycie energii jest ustalane w drodze rzetelnej, dokładnej i powtarzalnej procedury pomiarów, uwzględniającej powszechnie uznane najnowocześniejsze metody, w tym, o ile to możliwe, zharmonizowane normy przyjęte przez europejskie organy normalizacyjne wymienione w załączniku I do dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz przepisów dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego⁽¹⁾.
- (13) Niniejsze rozporządzenie powinno zwiększyć penetrację rynku przez technologie służące złagodzeniu wpływu cyklu życia silników elektrycznych na środowisko, prowadząc do oszczędności energii w cyklu życia rzędu 5 500 PJ⁽²⁾ oraz oszczędności energii elektrycznej rzędu 315 TWh w 2020 r. w porównaniu ze scenariuszem zakładającym niepodejmowanie żadnych działań.
- (14) Zgodnie z art. 8 dyrektywy 2005/32/WE niniejsze rozporządzenie powinno określić mające zastosowanie procedury oceny zgodności.
- (15) Aby ułatwić przeprowadzanie kontroli zgodności, producenci powinni mieć obowiązek przedstawiania informacji w dokumentacji technicznej określonej w załącznikach IV i V do dyrektywy 2005/32/WE.
- (16) W celu dalszego ograniczenia oddziaływania silników na środowisko producenci powinni dostarczyć stosowne informacje dotyczące demontażu, recyklingu lub usuwania po zakończeniu eksploatacji.
- (17) Należy określić poziomy odniesienia dla obecnie dostępnych technologii zapewniających niskie zużycie energii. Przyczyni się to do zapewnienia powszechnego i łatwego dostępu do informacji, szczególnie dla MSP i bardzo małych przedsiębiorstw, co dodatkowo ułatwi wykorzystanie najlepiej zaprojektowanych technologii do zmniejszania zużycia energii.
- (18) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 19 ust. 1 dyrektywy 2005/32/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wymogi dotyczące ekoprojektu dla wprowadzania na rynek i do użytku silników, w tym takich silników stanowiących integralną część innych produktów.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:
 - a) silników zaprojektowanych do eksploatacji przy pełnym zanurzeniu w cieczy;
 - b) silników stanowiących integralną część produktu (np. przekładni zębatej, pompy, wentylatora lub sprężarki), których charakterystyka energetyczna nie może być sprawdzona niezależnie od produktu;
 - c) silników zaprojektowanych specjalnie do eksploatacji:
 - (i) na wysokościach powyżej 1 000 m n.p.m.;
 - (ii) w temperaturze otoczenia przekraczającej 40 °C;
 - (iii) w maksymalnej temperaturze roboczej powyżej 400 °C;
 - (iv) w temperaturze otoczenia poniżej – 15 °C w odniesieniu do wszystkich silników, lub poniżej 0 °C w przypadku silników chłodzonych powietrzem;
 - (v) w przypadku gdy temperatura wody chłodzącej na wejściu do produktu wynosi mniej niż 5 °C lub więcej niż 25 °C;
 - (vi) w przestrzeniach zagrożonych wybuchem zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie 94/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾;
 - d) silników hamujących,

z wyjątkiem wymogów dotyczących informacji określonych w pkt 2 pkt 3–12 załącznika I.

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ 1 TWh = 3,6 PJ.

⁽³⁾ Dz.U. L 100 z 19.4.1994, s. 1.

Artykuł 2**Definicje**

W uzupełnieniu do definicji wymienionych w dyrektywie 2005/32/WE stosuje się następujące definicje:

- 1) „silnik” oznacza elektryczny indukcyjny silnik klatkowy o stałej prędkości zasilany prądem trójfazowym, 50 Hz lub 50/60 Hz, który:
 - posiada od 2 do 6 biegunów,
 - posiada napięcie znamionowe U_N do 1 000 V,
 - posiada moc znamionową P_N w granicach od 0,75 kW do 375 kW,
 - jest określany na podstawie ciągłej eksploatacji roboczej;
- 2) „sterownik bezstopniowy” oznacza elektroniczny konwerter zasilania, który w sposób ciągły dostosowuje ilość energii elektrycznej doprowadzanej do silnika elektrycznego w celu sterowania wydajnością mechaniczną silnika zgodnie z charakterystyką momentu w zależności od prędkości obrotowej odbiornika (napędzanego przez silnik) poprzez dostosowywanie zasilania prądem trójfazowym 50 Hz do zmiennej częstotliwości i napięcia doprowadzanego do silnika;
- 3) „silnik klatkowy” oznacza silnik elektryczny bez szczotek, komutatorów, pierścieni ślizgowych oraz połączeń elektrycznych z wirnikiem;
- 4) „faza” oznacza rodzaj konfiguracji głównego źródła zasilania;
- 5) „biegun” oznacza całkowitą liczbę północnych i południowych biegunów magnetycznych wytwarzanych przez obracające się pole magnetyczne silnika. Liczba biegunów określa prędkość podstawową silnika;
- 6) „ciągła eksploatacja robocza” oznacza zdolność silnika elektrycznego ze zintegrowanym systemem chłodzenia do działania przy obciążeniu nominalnym bez przerw poniżej nominalnego maksymalnego wzrostu temperatury;
- 7) „silnik hamujący” oznacza silnik wyposażony w elektromechaniczny hamulec działający bezpośrednio na wał silnika bez sprzęgieł.

Artykuł 3**Wymogi dotyczące ekoprojektu**

Wymogi dotyczące ekoprojektu dla silników są określone w załączniku I.

Każdy wymóg dotyczący ekoprojektu ma zastosowanie zgodnie z następującym harmonogramem:

- 1) Od dnia 16 czerwca 2011 r. silniki muszą odpowiadać co najmniej klasie sprawności IE2 zgodnie z pkt 1 załącznika I;
- 2) Od dnia 1 stycznia 2015 r.:
 - (i) silniki o mocy znamionowej w granicach 7,5–375 kW muszą odpowiadać co najmniej klasie sprawności IE3 zdefiniowanej w pkt 1 załącznika I, lub odpowiadać klasie sprawności IE2 zdefiniowanej w pkt 1 załącznika I oraz być wyposażone w sterownik bezstopniowy.
- 3) Od dnia 1 stycznia 2017 r.:
 - (i) wszystkie silniki o mocy znamionowej w granicach 0,75–375 kW muszą odpowiadać co najmniej klasie sprawności IE3 zdefiniowanej w pkt 1 załącznika I, lub odpowiadać klasie sprawności IE2 zdefiniowanej w pkt 1 załącznika I oraz być wyposażone w sterownik bezstopniowy.

Wymogi dotyczące informacji o produkcie w odniesieniu do silników są określone w załączniku I. Zgodność z wymogami dotyczącymi ekoprojektu mierzona jest zgodnie z wymogami zawartymi w załączniku II.

Artykuł 4**Ocena zgodności**

Procedurę oceny zgodności, o której mowa w art. 8 dyrektywy 2005/32/WE, stanowi wewnętrzna kontrola projektu określona w załączniku IV do tej dyrektywy lub system zarządzania określony w załączniku V do tej dyrektywy.

Artykuł 5**Procedura weryfikacji do celów nadzoru rynku**

Podczas przeprowadzania kontroli w ramach nadzoru rynku, o których mowa w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2005/32/WE, organy państw członkowskich stosują procedurę weryfikacji określoną w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6**Orientacyjne poziomy odniesienia**

Orientacyjne poziomy odniesienia dla silników o największej sprawności dostępnych na rynku są określone w załączniku IV.

Artykuł 7**Przegląd**

Przed upływem siedmiu lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja dokonuje jego przeglądu w kontekście postępu technicznego w dziedzinie zarówno silników, jak i sterowników i przedstawia wyniki tego przeglądu Forum Konsultacyjnemu ds. Ekoprojektu. Przegląd obejmuje wydajność zasobów, ponowne wykorzystanie oraz recykling oraz poziom niepewności pomiarów.

*Artykuł 8***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji

Andris PIEBALGS

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

WYMOGI DOTYCZĄCE EKOPROJEKTU DLA SILNIKÓW

1) WYMOGI DOTYCZĄCE SPRAWNOŚCI SILNIKA

Wymogi dotyczące nominalnej minimalnej sprawności silników przedstawione są w tabelach 1 i 2.

Tabela 1

Nominalna minimalna sprawność (η) dla klasy sprawności IE2 (50 Hz)

Moc znamionowa (kW)	Liczba biegunów		
	2	4	6
0,75	77,4	79,6	75,9
1,1	79,6	81,4	78,1
1,5	81,3	82,8	79,8
2,2	83,2	84,3	81,8
3	84,6	85,5	83,3
4	85,8	86,6	84,6
5,5	87,0	87,7	86,0
7,5	88,1	88,7	87,2
11	89,4	89,8	88,7
15	90,3	90,6	89,7
18,5	90,9	91,2	90,4
22	91,3	91,6	90,9
30	92,0	92,3	91,7
37	92,5	92,7	92,2
45	92,9	93,1	92,7
55	93,2	93,5	93,1
75	93,8	94,0	93,7
90	94,1	94,2	94,0
110	94,3	94,5	94,3
132	94,6	94,7	94,6
160	94,8	94,9	94,8
200 do 375	95,0	95,1	95,0

Tabela 2

Nominalna minimalna sprawność (η) dla klasy sprawności IE3 (50 Hz)

Moc znamionowa (kW)	Liczba biegunów		
	2	4	6
0,75	80,7	82,5	78,9
1,1	82,7	84,1	81,0
1,5	84,2	85,3	82,5
2,2	85,9	86,7	84,3

Moc znamionowa (kW)	Liczba biegunów		
	2	4	6
3	87,1	87,7	85,6
4	88,1	88,6	86,8
5,5	89,2	89,6	88,0
7,5	90,1	90,4	89,1
11	91,2	91,4	90,3
15	91,9	92,1	91,2
18,5	92,4	92,6	91,7
22	92,7	93,0	92,2
30	93,3	93,6	92,9
37	93,7	93,9	93,3
45	94,0	94,2	93,7
55	94,3	94,6	94,1
75	94,7	95,0	94,6
90	95,0	95,2	94,9
110	95,2	95,4	95,1
132	95,4	95,6	95,4
160	95,6	95,8	95,6
200 do 375	95,8	96,0	95,8

2) WYMOGI DOTYCZĄCE INFORMACJI O PRODUKCIE W ODNIESIENIU DO SILNIKÓW

Od dnia 16 czerwca 2011 r. informacje na temat silników określone w pkt 1–12 muszą być przedstawiane w widoczny sposób:

- a) w dokumentacji technicznej silników;
- b) w dokumentacji technicznej produktów, których silniki są częścią;
- c) na ogólnodostępnych stronach internetowych producentów silników;
- d) na ogólnodostępnych stronach internetowych producentów produktów, których silniki są częścią.

W odniesieniu do dokumentacji technicznej informacje muszą być podane w kolejności przedstawionej w pkt 1–12. Nie ma konieczności dokładnego powtarzania sformułowań użytych w wykazie. Zamiast tekstu, mogą być użyte wykresy, rysunki lub symbole.

- 1) Nominalna sprawność (η) przy pełnym, 75 % i 50 % znamionowym obciążeniu i napięciu (U_N).
- 2) Klasa sprawności: „IE2” lub „IE3”.
- 3) Rok produkcji.
- 4) Nazwa lub znak towarowy producenta, numer rejestru handlowego oraz miejsce produkcji.
- 5) Numer modelu produktu.
- 6) Liczba biegunów silnika.
- 7) Znamionowa moc wyjściowa lub zakres znamionowej mocy wyjściowej (kW).
- 8) Znamionowa częstotliwość wejściowa silnika (Hz).
- 9) Znamionowe napięcie lub zakres znamionowego napięcia (V).
- 10) Znamionowa prędkość lub zakres znamionowej prędkości (rpm).
- 11) Informacje dotyczące demontażu, recyklingu lub usuwania po zakończeniu eksploatacji.

12) Informacje dotyczące zakresu warunków roboczych, dla których silnik został zaprojektowany:

- (i) wysokość nad poziomem morza;
- (ii) temperatura otoczenia, również dla silników chłodzonych powietrzem;
- (iii) temperatura wody chłodzącej na wejściu do produktu;
- (iv) maksymalna temperatura robocza;
- (v) przestrzeń zagrożona wybuchem.

Informacje, o których mowa w pkt 1, 2, 3, muszą być umieszczone w sposób trwały na tabliczce znamionowej silnika lub w jej pobliżu.

Informacje zawarte w pkt 1–12 nie muszą być publikowane na ogólnodostępnych stronach internetowych producentów silników w przypadku silników wyprodukowanych na zamówienie klienta o specjalnym projekcie mechanicznym i elektrycznym. Informacje o obowiązku wyposażenia silników niespełniających wymogów klasy sprawności IE3 w sterownik bezstopniowy należy umieścić w sposób widoczny na tabliczce firmowej oraz w dokumentacji technicznej silnika:

- a) od dnia 1 stycznia 2015 r. w odniesieniu do silników o mocy znamionowej w granicach 7,5–375 kW,
- b) od dnia 1 stycznia 2017 r. w odniesieniu do silników o mocy znamionowej w granicach 0,75–375 kW.

Producenci podają w dokumentacji technicznej informacje na temat wszelkich charakterystycznych środków ostrożności, które należy podjąć podczas montażu, instalacji, konserwacji i eksploatacji silników ze sterownikiem bezstopniowym, w tym informacje na temat sposobów ograniczania do minimum pól elektrycznych i magnetycznych sterowników bezstopniowych.

3) DEFINICJE MAJĄCE ZASTOSOWANE DLA CELÓW ZAŁĄCZNIKA I

- 1) „Nominalna minimalna sprawność” (η) oznacza sprawność przy pełnym znamionowym obciążeniu i napięciu bez uwzględniania tolerancji.
 - 2) „Tolerancja” oznacza maksymalne dopuszczalne odchylenie wyniku pomiaru testowego dowolnego silnika w stosunku do wartości podanej na tabliczce znamionowej lub w dokumentacji technicznej.
-

ZAŁĄCZNIK II

POMIARY I OBLICZENIA

Dla celów zgodności i weryfikacji zgodności z wymogami niniejszego rozporządzenia pomiarów i obliczeń dokonuje się w drodze rzetelnej, dokładnej i powtarzalnej procedury, uwzględniającej powszechnie uznane najnowocześniejsze metody, których wyniki uznaje się za charakteryzujące się niską niepewnością, w tym metody określone w dokumentach, których numery referencyjne zostały opublikowane w tym celu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Spełniają one wszystkie poniższe parametry techniczne.

Sprawność energetyczna stanowi stosunek mechanicznej mocy wyjściowej do elektrycznej mocy wejściowej.

Klasę sprawności silnika, określoną w załączniku I, określa się dla znamionowej mocy wyjściowej (P_N), napięcia znamionowego (U_N) oraz częstotliwości znamionowej (f_N).

Różnica między mechaniczną mocą wyjściową a elektryczną mocą wejściową wynika ze strat zachodzących w silniku.

Całkowite straty określa się przy użyciu jednej z poniższych metod:

- pomiar strat całkowitych, lub
 - określenie sumy odrębnych strat.
-

ZAŁĄCZNIK III

PROCEDURA WERYFIKACJI

Podczas przeprowadzania kontroli w ramach nadzoru rynku, o których mowa w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2005/32/WE, organy państw członkowskich stosują następującą procedurę weryfikacji dla wymogów określonych w załączniku I.

1. Organ państw członkowskich przeprowadzają test tylko jednego urządzenia
2. Uznaje się, że model spełnia stosowne wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu, jeśli w przypadku nominalnej sprawności silnika (η) straty ($1-\eta$) nie różnią się od wartości granicznych podanych w załączniku I o więcej niż 15 % w zakresie mocy 0,75–150 kW oraz 10 % w zakresie mocy 150–375 kW.
3. Jeśli wynik, o którym mowa w pkt 2, nie został osiągnięty, organ nadzoru rynku testuje losowo wybrane trzy dodatkowe urządzenia, z wyłączeniem silników produkowanych w ilościach mniejszych niż pięć rocznie.
4. Uznaje się, że ten sam model spełnia stosowne wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu, jeśli w przypadku średniej nominalnej sprawności (η) trzech urządzeń wymienionych w pkt 3, straty ($1-\eta$) nie różnią się od wartości podanych w załączniku I więcej o niż o 15 % w zakresie mocy 0,75–150 kW oraz 10 % w zakresie mocy > 150–375 kW.
5. Jeżeli wyniki, o których mowa w pkt 4, nie zostaną uzyskane, uznaje się, że model nie spełnia wymogów niniejszego rozporządzenia.

Do celów weryfikacji zgodności z wymogami niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie stosują procedurę określoną w załączniku II oraz rzetelne, dokładne i powtarzalne procedury pomiarowe, uwzględniające powszechnie uznane najnowocześniejsze metody, w tym metody określone w dokumentach, których numery zostały opublikowane w tym celu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

ZAŁĄCZNIK IV

ORIENTACYJNE POZIOMY ODNIESIENIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 6

W momencie przyjęcia niniejszego rozporządzenia za najlepszą technologię dostępną na rynku silników uznano klasę sprawności IE3 lub silnik IE3 ze sterownikiem bezstopniowym, zgodnie z definicją w załączniku I.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 641/2009

z dnia 22 lipca 2009 r.

w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla pomp cyrkulacyjnych bezdławnicowych wolnostojących i pomp cyrkulacyjnych bezdławnicowych zintegrowanych z produktami

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającą ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię oraz zmieniającą dyrektywę Rady 92/42/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 96/57/WE i 2000/55/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 1,

po konsultacji z Forum Konsultacyjnym ds. Ekoprojektu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą 2005/32/WE wymogi dotyczące ekoprojektu powinny być określone przez Komisję dla produktów wykorzystujących energię, których wielkość sprzedaży we Wspólnocie jest znacząca, które mają znaczący wpływ na środowisko naturalne i które posiadają znaczący potencjał w zakresie poprawy ich ekologiczności bez pociągania za sobą nadmiernych kosztów.
- (2) Artykuł 16 ust. 2 tiret pierwsze dyrektywy 2005/32/WE stanowi, że Komisja stosownie do potrzeb wprowadzi środki wykonawczy dotyczące urządzeń w systemach o napędzie elektrycznym i w sprzęcie grzewczym, takich jak pompy cyrkulacyjne, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 3 i z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 15 ust. 2 tej dyrektywy oraz po konsultacji z Forum Konsultacyjnym ds. Ekoprojektu.
- (3) Komisja przeprowadziła badanie przygotowawcze, w ramach którego przeanalizowano techniczne, ekologiczne i ekonomiczne aspekty pomp cyrkulacyjnych stosowanych zazwyczaj w budynkach. Badanie przeprowadzono przy udziale zainteresowanych stron ze Wspólnoty i krajów trzecich, a jego wyniki zostały podane do publicznej wiadomości.
- (4) Pompy cyrkulacyjne zużywają znaczną część energii stosowanej w systemach grzewczych budynków. Ponadto większość standardowych pomp cyrkulacyjnych działa bez przerw, niezależnie od zapotrzebowania na ogrzewanie. Pompy cyrkulacyjne należą zatem do produktów priorytetowych, dla których należy ustanowić kryteria dotyczące ekoprojektu.
- (5) Aspektem środowiskowym pomp cyrkulacyjnych, uznanym za znaczący dla celów niniejszego rozporządzenia, jest zużycie energii elektrycznej w fazie użytkowania.
- (6) Badanie przygotowawcze wykazało, że na rynek wspólnotowy co roku wprowadzanych jest ok. 14 mln pomp cyrkulacyjnych, zaś największy wpływ na środowisko naturalne w całym cyklu życia produktu wywiera faza użytkowania, w której zużycie energii wynosiło w 2005 r. 50 TWh, co odpowiada 23 mln ton emisji CO₂. Jeżeli nie zostaną podjęte konkretne środki, przewiduje się, że do 2020 r. zużycie energii wzrośnie do 55 TWh. Badanie wykazało również, że istnieje możliwość znaczącego ograniczenia zużycia energii w fazie użytkowania.
- (7) Badanie przygotowawcze wykazało, że spełnienie wymogów dotyczących innych parametrów ekoprojektu, o których mowa w części 1 załącznika I do dyrektywy 2005/32/WE nie jest konieczne, jako że zużycie energii przez pompy cyrkulacyjne w fazie użytkowania stanowi najważniejszy aspekt środowiskowy.
- (8) Energooszczędność pomp cyrkulacyjnych można osiągnąć poprzez zastosowanie istniejących, niezastrzeżonych i oszczędnych rozwiązań technicznych, prowadzących do zmniejszenia łącznych wydatków na zakup i eksploatację pomp.
- (9) Wymogi dotyczące ekoprojektu powinny doprowadzić do harmonizacji wymogów dotyczących zużycia energii elektrycznej przez pompy cyrkulacyjne w całej Wspólnocie, przyczyniając się w ten sposób do funkcjonowania rynku wewnętrznego i ograniczenia oddziaływania tych produktów na środowisko.
- (10) Aby zwiększyć ponowne wykorzystanie i recykling pomp cyrkulacyjnych, producenci powinni dostarczać informacje dotyczące montażu i demontażu pomp cyrkulacyjnych.
- (11) Wymogi dotyczące ekoprojektu nie powinny mieć negatywnego wpływu na funkcjonalność pomp cyrkulacyjnych i nie powinny nieść za sobą negatywnych skutków dla zdrowia, bezpieczeństwa oraz środowiska naturalnego. W szczególności korzyści płynące z ograniczenia zużycia energii elektrycznej podczas fazy użytkowania powinny wyrównywać z nadwyżką ewentualne dodatkowe negatywne oddziaływanie na środowisko w fazie produkcji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 22.7.2005, s. 29.

- (12) Wymogi dotyczące ekoprojektu należy wprowadzać stopniowo, aby zapewnić producentom wystarczająco dużo czasu na odpowiednie zmodyfikowanie konstrukcji produktów, których dotyczy niniejsze rozporządzenie. Harmonogram wprowadzania wymogów nie powinien wywierać negatywnego wpływu na funkcjonalność pomp cyrkulacyjnych wprowadzonych do obrotu oraz powinien uwzględniać koszty ponoszone przez producentów, w szczególności małe i średnie przedsiębiorstwa, przy jednoczesnym zapewnieniu terminowego osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia.
- (13) Ocena zgodności oraz pomiary przedmiotowych parametrów produktu powinny być przeprowadzane z wykorzystaniem rzetelnych, dokładnych i powtarzalnych procedur pomiarowych, uwzględniających powszechnie uznane najnowocześniejsze metody pomiarów, w tym – o ile są dostępne – zharmonizowane normy przyjęte przez europejskie organy normalizacyjne zgodnie z wykazem znajdującym się w załączniku I do dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego⁽¹⁾.
- (14) Niniejsze rozporządzenie powinno zapewnić szybkie wprowadzenie na rynek technologii ograniczających oddziaływanie pomp cyrkulacyjnych na środowisko w trakcie ich cyklu życia, co doprowadzi do oszczędności energii elektrycznej do 2020 r. rzędu 23 TWh, odpowiadających 11 Mt ekwiwalentu CO₂, w porównaniu z sytuacją zakładającą brak działania.
- (15) Zgodnie z art. 8 dyrektywy 2005/32/WE w niniejszym rozporządzeniu należy określić stosowne procedury oceny zgodności.
- (16) W celu ułatwienia kontroli zgodności producenci powinni dostarczać informacje w dokumentacji technicznej, o której mowa w załącznikach IV i V do dyrektywy 2005/32/WE.
- (17) W uzupełnieniu obowiązujących zgodnie z prawem wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu należy określić orientacyjne kryteria referencyjne dotyczące najlepszych dostępnych rozwiązań technicznych, aby zapewnić szeroki i łatwy dostęp do informacji na temat oddziaływania pomp cyrkulacyjnych na środowisko w trakcie ich cyklu życia.
- (18) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 19 ust. 1 dyrektywy 2005/32/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wymogi dotyczące ekoprojektu dla wprowadzania na rynek pomp cyrkulacyjnych bezdławnicowych wolnostojących i pomp cyrkulacyjnych bezdławnicowych zintegrowanych z produktami.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:
 - a) pomp cyrkulacyjnych wody pitnej, z wyjątkiem wymogów dotyczących informacji, o których mowa w pkt 2 ppkt 4 załącznika I;
 - b) pomp cyrkulacyjnych zintegrowanych z produktami wprowadzonych na rynek nie później niż dnia 1 stycznia 2020 r. jako produkt zamienny dla identycznych pomp cyrkulacyjnych zintegrowanych z produktami wprowadzonych na rynek nie później niż dnia 1 sierpnia 2015 r. Produkt zamienny lub jego opakowanie musi zawierać wyraźną informację o produkcie (produktach), dla którego jest przeznaczony.

Artykuł 2

Definicje

Oprócz definicji zawartych w art. 2 dyrektywy 2005/32/WE, stosuje się następujące definicje:

- 1) „pompa cyrkulacyjna” oznacza pompę wirnikową o znamionowej mocy hydraulicznej od 1 W do 2 500 W, zaprojektowaną do użytku w instalacjach grzewczych lub w obwodach wtórnych dystrybucyjnych układów chłodzenia;
- 2) „pompa cyrkulacyjna bezdławnicowa” oznacza pompę cyrkulacyjną, której wirnik jest osadzony na wale silnika, a silnik jest zanurzony w pompowanym medium;
- 3) „pompa cyrkulacyjna wolnostojąca” oznacza pompę cyrkulacyjną zaprojektowaną do eksploatacji niezależnie od produktu;
- 4) „produkt” oznacza urządzenie wytwarzające lub przekazujące ciepło;
- 5) „pompa cyrkulacyjna wody pitnej” oznacza pompę cyrkulacyjną zaprojektowaną specjalnie do pompowania wody pitnej zgodnie z definicją dyrektywy Rady 98/83/WE⁽²⁾.

Artykuł 3

Wymogi dotyczące ekoprojektu

Wymogi dotyczące ekoprojektu dla pomp cyrkulacyjnych są określone w załączniku I.

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 32.

Ocenę zgodności z wymogami dotyczącymi ekoprojektu należy przeprowadzić na podstawie wymogów określonych w pkt 1 załącznika II.

Metodę obliczenia współczynnika efektywności energetycznej pomp cyrkulacyjnych określono w pkt 2 załącznika II.

Artykuł 4

Ocena zgodności

Procedurę oceny zgodności, o której mowa w art. 8 dyrektywy 2005/32/WE, stanowi wewnętrzna kontrola projektu określona w załączniku IV do tej dyrektywy lub system zarządzania dla oceny zgodności określony w załączniku V do niej.

Artykuł 5

Procedura weryfikacji do celów nadzoru rynku

Podczas przeprowadzania kontroli w ramach nadzoru rynku, o których mowa w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2005/32/WE, organy państw członkowskich stosują w odniesieniu do wymogów określonych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia procedurę weryfikacji przedstawioną w załączniku III do niego.

Artykuł 6

Kryteria referencyjne

Orientacyjne kryteria referencyjne dla najbardziej energooszczędnych pomp cyrkulacyjnych dostępnych na rynku w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia określono w załączniku IV.

Artykuł 7

Przegląd

Komisja dokonuje przeglądu metodyki obliczania współczynnika efektywności energetycznej w odniesieniu do pomp cyrku-

lacyjnych bezdławnicowych zintegrowanych z produktami, określonej w pkt 2 załącznika II do niniejszego rozporządzenia, do dnia 1 stycznia 2012 r.

Komisja dokonuje przeglądu niniejszego rozporządzenia przed dniem 1 stycznia 2017 r. w kontekście postępu technicznego. Przegląd obejmuje ocenę opcji projektu, które mogłyby ułatwić ponowne wykorzystanie i recykling.

Wyniki przeglądu są przedstawiane Forum Konsultacyjnemu ds. Ekoprojektu.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się zgodnie z następującym harmonogramem:

- 1) od dnia 1 stycznia 2013 r. pompy cyrkulacyjne bezdławnicowe wolnostojące osiągają poziom efektywności określony w pkt 1 ppkt 1 załącznika I z wyjątkiem pomp specjalnie zaprojektowanych dla obwodów pierwotnych systemów ciepłych wykorzystujących energię słoneczną oraz pomp ciepła;
- 2) od dnia 1 sierpnia 2015 r. pompy cyrkulacyjne bezdławnicowe wolnostojące oraz pompy cyrkulacyjne bezdławnicowe zintegrowane z produktami osiągają poziom efektywności określony w pkt 1 ppkt 2 załącznika I.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji

Andris PIEBALGS

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

WYMOGI DOTYCZĄCE EKOPROJEKTU

1) WYMOGI DOTYCZĄCE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

- 1) Od dnia 1 stycznia 2013 r. współczynnik efektywności energetycznej (EEI) pomp cyrkulacyjnych bezdławnicowych wolnostojących, z wyjątkiem pomp specjalnie zaprojektowanych dla obwodów pierwotnych systemów ciepłych wykorzystujących energię słoneczną oraz pomp ciepła, obliczany zgodnie z pkt 2 załącznika II, nie przekracza 0,27.
- 2) Od dnia 1 sierpnia 2015 r. współczynnik efektywności energetycznej (EEI) pomp cyrkulacyjnych bezdławnicowych wolnostojących oraz pomp cyrkulacyjnych bezdławnicowych zintegrowanych z produktami, obliczany zgodnie z pkt 2 załącznika II, nie przekracza 0,23.

2) WYMOGI DOTYCZĄCE INFORMACJI O PRODUKCIE

Od dnia 1 stycznia 2013 r.:

- 1) współczynnik efektywności energetycznej pomp cyrkulacyjnych, obliczany zgodnie z załącznikiem II, jest podawany na tabliczce znamionowej i opakowaniu produktu oraz w dokumentacji technicznej w następujący sposób: „ $EEI \leq 0, [xx]$ ”;
- 2) należy podać następującą informację: „Kryterium odniesienia dla najbardziej energooszczędnych pomp cyrkulacyjnych wynosi $EEI \leq 0,20$ ”;
- 3) zakładom przetwarzania należy udostępnić informacje dotyczące demontażu, recyklingu lub usuwania komponentów i materiałów pod koniec użytkowania;
- 4) na opakowaniu i w dokumentacji technicznej pomp cyrkulacyjnych wody pitnej podaje się następującą informację: „Pompa cyrkulacyjna nadaje się wyłącznie dla wody pitnej”.

Producenci podają informacje dotyczące instalacji, użytkowania i konserwacji pompy cyrkulacyjnej w celu zminimalizowania oddziaływania na środowisko.

Wyżej wymienione informacje zamieszcza się w widoczny sposób na ogólnodostępnych stronach internetowych producentów pomp cyrkulacyjnych.

ZAŁĄCZNIK II

METODY POMIARÓW I METODYKA OBLICZANIA WSPÓŁCZYNNIKA EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

1. METODY POMIARÓW

Dla celów zgodności i weryfikacji zgodności z wymogami niniejszego rozporządzenia pomiarów dokonuje się w drodze rzetelnej, dokładnej i powtarzalnej procedury, uwzględniającej powszechnie uznane najnowocześniejsze metody, w tym metody określone w dokumentach, których numery referencyjne zostały opublikowane w tym celu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

2. METODYKA OBLICZANIA WSPÓŁCZYNNIKA EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

Metodyka obliczania współczynnika efektywności energetycznej (EEL) dla pomp cyrkulacyjnych jest następująca:

1. W przypadku gdy pompa cyrkulacyjna posiada więcej niż jedno ustawienie wysokości podnoszenia i wydajności, pomiaru dokonuje się w najwyższym ustawieniu.

„Wysokość podnoszenia” (H) oznacza wysokość (w metrach), którą pompa cyrkulacyjna wytwarza w danym momencie działania.

„Wydajność” (Q) oznacza objętościowe natężenie przepływu wody przez pompę cyrkulacyjną (m³/h).

2. Należy ustalić punkt, w którym wartość $Q \cdot H$ jest największa oraz określić wydajność i wysokość podnoszenia w tym punkcie jako: $Q_{100\%}$ i $H_{100\%}$.

3. Obliczyć moc hydrauliczną P_{hyd} w tym punkcie.

„Moc hydrauliczna” oznacza wyrażenie iloczynu wydajności (Q), wysokości podnoszenia (H) oraz współczynnika przekształcenia dla jednostek stosowanych w obliczeniu.

„ P_{hyd} ” oznacza moc hydrauliczną pompy cyrkulacyjnej dostarczoną do płynu pompowanego w określonym punkcie działania (w watach).

4. Obliczyć moc referencyjną jako:

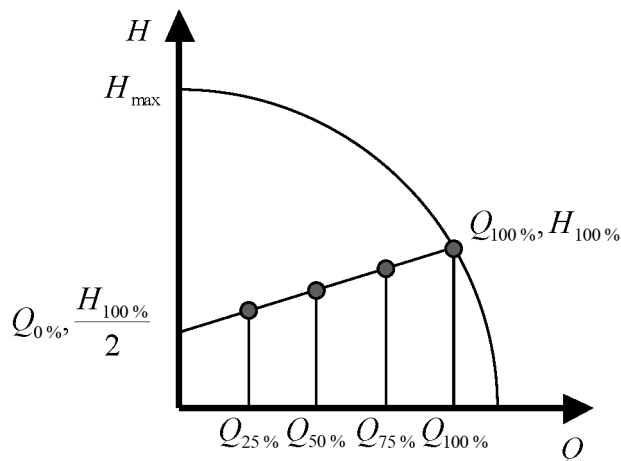
$$P_{ref} = 1,7 \cdot P_{hyd} + 17 \cdot (1 - e^{-0,3 \cdot P_{hyd}}), \quad 1 \text{ W} \leq P_{hyd} \leq 2 \text{ 500 W}$$

„Moc referencyjna” oznacza stosunek mocy hydraulicznej i zużycia mocy przez pompę cyrkulacyjną, uwzględniający zależność między efektywnością pompy i jej rozmiarem.

„ P_{ref} ” oznacza zużycie mocy referencyjnej (w watach) przez pompę cyrkulacyjną.

5. Zdefiniować referencyjną krzywą kontrolną jako linię prostą między punktami:

$$(Q_{100\%}, H_{100\%}) \text{ oraz } (Q_0\%, \frac{H_{100\%}}{2})$$

6. Wybrać ustawienie pompy cyrkulacyjnej zapewniające, że pompa cyrkulacyjna na wybranej krzywej osiągnie wartość $Q \cdot H =$ punkt maksymalny.

7. Zmierzyć P_L i H przy wydajności:

$$Q_{100\%}, 0,75 \cdot Q_{100\%}, 0,5 \cdot Q_{100\%}, 0,25 \cdot Q_{100\%}.$$

„ P_L ” oznacza moc elektryczną (w watach), którą pompa cyrkulacyjna zużywa w danym punkcie działania.

8. Obliczyć przy tych wydajnościach:

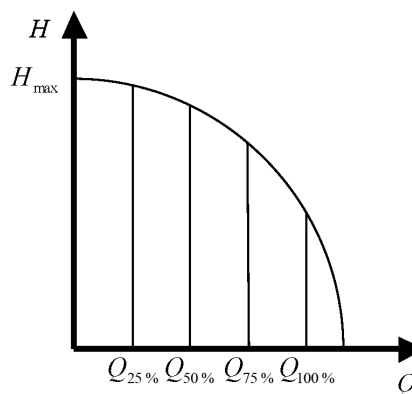
$$P_L = \frac{H_{ref}}{H_{meas}} \cdot P_{L,meas}, \text{ if } H_{meas} \leq H_{ref}$$

$$P_L = P_{L,meas}, \text{ if } H_{meas} > H_{ref}$$

gdzie H_{ref} to wysokość podnoszenia na referencyjnej krzywej kontrolnej przy różnych wydajnościach.

9. Z wykorzystaniem P_L oraz poniższego profilu obciążenia:

Wydajność [%]	Czas [%]
100	6
75	15
50	35
25	44

Obliczyć średnią ważoną moc $P_{L,avg}$ jako:

$$P_{L,avg} = 0,06 \cdot P_{L,100\%} + 0,15 \cdot P_{L,75\%} + 0,35 \cdot P_{L,50\%} + 0,44 \cdot P_{L,25\%}$$

Obliczyć współczynnik efektywności energetycznej ⁽¹⁾ jako:

$$EEI = \frac{P_{L,avg}}{P_{ref}} \cdot C_{20\%}, \text{ gdzie } C_{20\%} = 0,49$$

⁽¹⁾ $C_{XX\%}$ oznacza współczynnik korygujący zapewniający, że w momencie jego definiowania tylko $XX\%$ pomp cyrkulacyjnych danego typu posiada $EEI \leq 0,20$.

ZAŁĄCZNIK III**PROCEDURA WERYFIKACJI**

W celu weryfikacji zgodności z wymogami określonymi w załączniku I organy państw członkowskich stosują procedurę pomiarów i obliczeń określoną w załączniku II.

Organy państw członkowskich przeprowadzają badanie jednej pompy cyrkulacyjnej. Jeżeli współczynnik efektywności energetycznej przekroczy wartości podane przez producenta o ponad 7 %, należy dokonać pomiarów trzech kolejnych pomp cyrkulacyjnych. Model uznaje się za spełniający wymogi, jeżeli średnia arytmetyczna zmierzonych wartości dla trzech pomp cyrkulacyjnych nie przekracza wartości podanych przez producenta o ponad 7 %.

W przeciwnym wypadku model należy uznać za niespełniający wymogów niniejszego rozporządzenia.

Oprócz procedury określonej w niniejszym załączniku organy państw członkowskich stosują wiarygodne, dokładne i powtarzalne procedury pomiarowe uwzględniające powszechnie uznane najnowocześniejsze metody, w tym metody określone w dokumentach, których numery referencyjne zostały opublikowane w tym celu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

ZAŁĄCZNIK IV**ORIENTACYJNE KRYTERIA REFERENCYJNE**

W momencie przyjęcia niniejszego rozporządzenia kryterium referencyjne dla najlepszych rozwiązań technicznych dostępnych na rynku dla pomp cyrkulacyjnych wynosi $EEL \leq 0,20$.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 642/2009**z dnia 22 lipca 2009 r.****w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do
wymogów dotyczących ekoprojektu dla telewizorów****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającą ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię oraz zmieniającą dyrektywę Rady 92/42/EWG, oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 96/57/WE i 2000/55/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 1,

po konsultacji z Forum Konsultacyjnym ds. Ekoprojektu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą 2005/32/WE wymogi dotyczące ekoprojektu powinny być określone przez Komisję dla produktów wykorzystujących energię, których wielkość sprzedaży we Wspólnocie jest znacząca, które mają znaczące oddziaływanie na środowisko naturalne i które wykazują znaczący potencjał w zakresie poprawy ich oddziaływania na środowisko bez powodowania nadmiernych kosztów.
- (2) Artykuł 16 ust. 2 tiret pierwsze dyrektywy 2005/32/WE stanowi, że Komisja odpowiednio wprowadza środki wykonawcze dotyczące elektroniki użytkowej zgodnie z procedurą określoną w art. 19 ust. 3 i z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 15 ust. 2 i po konsultacji z Forum Konsultacyjnym ds. Ekoprojektu.
- (3) Komisja wykonała badanie przygotowawcze, w ramach którego przeanalizowano techniczne, ekologiczne i ekonomiczne aspekty telewizorów. Badanie przeprowadzono przy udziale zainteresowanych stron ze Wspólnoty i z krajów trzecich, a jego wyniki zostały podane do wiadomości publicznej na stronie internetowej Komisji na portalu EUROPA.
- (4) Telewizory stanowią istotną grupę produktów elektroniki użytkowej w odniesieniu do zużycia energii elektrycznej i w związku z tym są priorytetem polityki dotyczącej ekoprojektu.
- (5) Zużycie energii elektrycznej w fazie użytkowania stanowi aspekt środowiskowy użytkowania telewizorów uznany za istotny dla celów niniejszego rozporządzenia.

- (6) Roczne zużycie energii we Wspólnocie związane z telewizorami oszacowano na poziomie 60 TWh w 2007 r., co odpowiada emisji 24 mln ton CO₂. Jeśli nie zostaną podjęte żadne środki szczególne w celu ograniczenia zużycia energii, przewiduje się, że zużycie energii wzrośnie w 2020 r. do 132 TWh. Z badania przygotowawczego wynika, że możliwe jest istotne zmniejszenie zużycia energii podczas fazy użytkowania.
- (7) Pozostałe istotne aspekty środowiskowe dotyczą substancji niebezpiecznych wykorzystywanych przy produkcji telewizorów i usuwania odpadów pochodzących z telewizorów wycofanych z eksploatacji. Poprawa związanego z tym oddziaływania na środowisko jest przedmiotem odpowiednio dyrektywy 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym ⁽²⁾ oraz dyrektywy 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (WEEE) ⁽³⁾, nie powinna więc być dodatkowo przedmiotem niniejszego rozporządzenia.
- (8) Z badania przygotowawczego wynika, że wymogi dotyczące innych parametrów ekoprojektu, o których mowa w części I załącznika I do dyrektywy 2005/32/WE, nie są konieczne.
- (9) Zmniejszenie zużycia energii w odniesieniu do telewizorów jest możliwe poprzez zastosowanie istniejących niezastrzeżonych i efektywnych kosztowo technologii, prowadzących do zmniejszenia łącznych wydatków na zakup i eksploatację telewizorów.
- (10) Wymogi dotyczące ekoprojektu powinny doprowadzić do harmonizacji wymogów dotyczących zużycia energii w odniesieniu do telewizorów w całej Wspólnocie, przyczyniając się w ten sposób do funkcjonowania rynku wewnętrznego i zwiększenia efektywności środowiskowej tych produktów.
- (11) Wymogi dotyczące ekoprojektu nie powinny mieć negatywnego wpływu na funkcjonalność produktu lub powodować negatywnych skutków dla zdrowia, bezpieczeństwa lub środowiska. W szczególności korzyści płynące z ograniczenia zużycia energii podczas fazy użytkowania powinny wyrównywać z nadwyżką ewentualne dodatkowe negatywne oddziaływanie na środowisko w fazie produkcji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 22.7.2005, s. 29.⁽²⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, s. 19.⁽³⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, s. 24.

- (12) Stopniowe wprowadzanie wymogów dotyczących ekoprojektu powinno zapewnić producentom odpowiednio dużo czasu na dostosowanie ich produktów. Harmonogram powinien umożliwiać uniknięcie negatywnych skutków dla funkcjonalności urządzeń znajdujących się już na rynku i uwzględnienie wpływu na koszty ponoszone przez producentów, w szczególności przez małe i średnie przedsiębiorstwa, przy jednoczesnym zapewnieniu terminowej realizacji celów niniejszego rozporządzenia.
- (13) Pomiary odpowiednich parametrów produktu należy przeprowadzać przy zastosowaniu rzetelnych, dokładnych i powtarzalnych procedur pomiarowych, z uwzględnieniem uznanych najnowocześniejszych metod pomiarowych, w tym, jeżeli są dostępne, zharmonizowanych norm przyjętych przez europejskie organy normalizacyjne wymienione w załączniku I do dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych, oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego⁽¹⁾.
- (14) Niniejsze rozporządzenie powinno zwiększyć rozpowszechnienie na rynku technologii zmniejszających oddziaływanie telewizorów na środowisko, prowadząc do oszczędności energii elektrycznej rzędu 28 TWh w 2020 r. w porównaniu ze scenariuszem zakładającym niepodjęcie żadnych działań.
- (15) Zgodnie z art. 8 dyrektywy 2005/32/WE niniejsze rozporządzenie powinno określać mające zastosowanie procedury oceny zgodności.
- (16) Aby ułatwić przeprowadzanie kontroli zgodności, producenci powinni przedstawiać informacje w postaci dokumentacji technicznej określonej w załącznikach IV i V do dyrektywy 2005/32/WE, w zakresie, w jakim dotyczą one wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (17) Najwyższa obecnie dostępna efektywność energetyczna w trybie włączenia oraz ograniczone oddziaływanie na środowisko związane z substancjami niebezpiecznymi zostały określone w decyzji Komisji 2009/300/WE z dnia 12 marca 2009 r. ustalającej zrewidowane ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego odbiornikom telewizyjnym⁽²⁾. Taki system odniesienia przyczyni się do zapewnienia powszechnego i łatwego dostępu do informacji, szczególnie dla małych, średnich i bardzo małych przedsiębiorstw, co następnie ułatwi wykorzystanie najlepszych technologii projektowania w celu ograniczenia oddziaływania telewizorów na środowisko. Poziom odniesienia dla najlepszych dostępnych technologii nie powinien więc być określony w niniejszym rozporządzeniu.
- (18) Wymogi dotyczące ekoprojektu obowiązujące od dnia 7 stycznia 2013 r. na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1275/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parla-

mentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla zużycia energii przez elektryczne i elektroniczne urządzenia gospodarstwa domowego i urządzenia biurowe w trybie czuwania i wyłączenia⁽³⁾ powinny stosować się do telewizorów w terminie wcześniejszym niż przewidziano w tym rozporządzeniu, ponieważ technologie zgodne z jego przepisami mogą zostać wdrożone w krótszym terminie w odniesieniu do telewizorów, co pozwoli na uzyskanie dodatkowych oszczędności energii. Rozporządzenie (WE) nr 1275/2008 nie powinno więc obowiązywać w odniesieniu do telewizorów i powinno zostać odpowiednio zmienione.

- (19) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 19 ust. 1 dyrektywy 2005/32/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejsze rozporządzenie ustanawia wymogi dotyczące ekoprojektu na potrzeby wprowadzania do obrotu telewizorów.

Artykuł 2

Definicje

Oprócz definicji zawartych w dyrektywie 2005/32/WE stosuje się następujące definicje:

- 1) „telewizor” oznacza odbiornik telewizyjny lub monitor telewizyjny;
- 2) „odbiornik telewizyjny” oznacza produkt przeznaczony głównie do wyświetlania i odbioru sygnałów audiowizualnych, który jest wprowadzony do obrotu pod jednym oznaczeniem modelu lub jednym oznaczeniem systemowym i który składa się z:
 - a) wyświetlacza;
 - b) co najmniej jednego tunera/odbiornika i opcjonalnych funkcji dodatkowych do przechowywania lub wyświetlania danych, takich jak DVD, dysk twardy (HDD) lub magnetowid (VCR), zintegrowanych z wyświetlaczem lub w oddzielnym urządzeniu lub urządzeniach;
- 3) „monitor telewizyjny” oznacza produkt przeznaczony głównie do wyświetlania na zintegrowanym ekranie sygnału wideo pochodzącego z różnych źródeł, w tym sygnału telewizyjnego, który opcjonalnie kontroluje i odtwarza sygnały audio z zewnętrznego urządzenia źródłowego, który jest połączony za pomocą standardowych złącz do odbioru sygnału wideo, w tym cinch (component, composite), SCART, HDMI oraz przyszłych standardów bezprzewodowych (ale z wyłączeniem sygnałów wideo nieobjętych normalizacją, takich jak DVI i SDI), ale nie jest dostosowany do odbioru i przetwarzania sygnałów telewizyjnych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ Dz.U. L 82 z 28.3.2009, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 339 z 18.12.2008, s. 45.

- 4) „tryb włączenia” oznacza stan, w którym telewizor jest podłączony do sieci zasilania elektrycznego i wytwarza dźwięk i obraz;
- 5) „tryb domowy” oznacza ustawienia telewizora zalecane przez producenta do normalnego użytku domowego;
- 6) „tryb(-y) czuwania” oznacza(-ją) stan, w którym urządzenie jest podłączone do sieci zasilania elektrycznego, musi pobierać energię z sieci zasilania elektrycznego w celu poprawnego działania i może wykonywać tylko poniższe funkcje przez dowolnie długi czas:
- funkcja ponownego włączenia lub funkcja ponownego włączenia tylko ze wskazaniem aktywowania funkcji ponownego włączenia, lub
 - wyświetlanie informacji lub statusu;
- 7) „tryb wyłączenia” oznacza stan, w którym urządzenie jest podłączone do sieci zasilania elektrycznego i nie jest wykonywana żadna funkcja; za tryb wyłączenia uważa się również:
- a) stan, w którym dostarczana jest tylko informacja o trybie wyłączenia;
 - b) stan, w którym wykonywane są tylko funkcje konieczne dla zapewnienia kompatybilności elektromagnetycznej zgodnie z dyrektywą 2004/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;
- 8) „funkcja ponownego włączenia” oznacza funkcję ułatwiającą włączanie innych trybów, w tym trybu włączenia, przez zdalnie sterowany przełącznik, jak np. urządzenie zdalnego sterowania, czujnik wewnętrzny lub licznik czasu służący do przełączenia w tryb, w którym dostępne są dodatkowe funkcje urządzenia, w tym tryb włączenia;
- 9) „wyświetlanie informacji lub statusu” oznacza stale włączoną funkcję wyświetlania na wyświetlaczu informacji lub wskazywania statusu urządzenia, w tym zegarów;
- 10) „menu ustawień obowiązkowych” oznacza zbiór ustawień zdefiniowanych fabrycznie przez producenta, z których użytkownik telewizora musi wybrać odpowiednie ustawienia podczas pierwszego włączenia telewizora;

- 11) „rozdzielczość full HD” oznacza rozdzielczość ekranu o liczbie pikseli nie mniejszej niż 1 920 × 1 080.

Artykuł 3

Wymogi dotyczące ekoprojektu

Wymogi dotyczące ekoprojektu dla telewizorów są określone w załączniku I

Zgodność z wymogami dotyczącymi ekoprojektu jest ustalana zgodnie z metodami określonymi w załączniku II.

Artykuł 4

Ocena zgodności

Procedurę oceny zgodności, o której mowa w art. 8 dyrektywy 2005/32/WE, stanowi wewnętrzna kontrola projektu określona w załączniku IV do tej dyrektywy lub system zarządzania na potrzeby oceny zgodności określony w załączniku V do tej dyrektywy.

Dokumentacja techniczna, która ma być przedstawiona w celu oceny zgodności, jest określona w załączniku I część 5 pkt 1) do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Procedura weryfikacji do celów nadzoru rynku

Kontrole w ramach nadzoru rynku są prowadzone zgodnie z procedurą weryfikacji określoną w załączniku III.

Artykuł 6

Przegląd

Przed upływem 3 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja dokona jego przeglądu w kontekście postępu technicznego i przedstawi wyniki tego przeglądu Forum Konsultacyjnemu ds. Ekoprojektu.

Artykuł 7

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 1275/2008

Punkt 3) w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1275/2008 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

Wejście w życie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 24.

2. Wymogi dotyczące ekoprojektu określone w pkt 1) części 1, części 3, części 4 i w pkt 2) części 5 załącznika I stosuje się od dnia 20 sierpnia 2010 r.

Wymogi dotyczące ekoprojektu określone w pkt 1) lit. a)–d) części 2 załącznika I stosuje się od dnia 7 stycznia 2010 r.

Wymogi dotyczące ekoprojektu określone w pkt 2) części 1 załącznika I stosuje się od dnia 1 kwietnia 2012 r.

Wymogi dotyczące ekoprojektu określone w pkt 2) lit. a)–e) części 2 załącznika I stosuje się od dnia 20 sierpnia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji
Andris PIEBALGS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

WYMOGI DOTYCZĄCE EKOPROJEKTU

1. ZUŻYCIE ENERGII ELEKTRYCZNEJ W TRYBIE WŁĄCZENIA

1. Od dnia 20 sierpnia 2010 r.:

Zużycie energii elektrycznej w trybie włączenia przez telewizory o widzialnej powierzchni ekranu A wyrażonej w dm^2 nie może przekraczać następujących granic:

	Rozdzielczość Full HD	Pozostałe rozdzielczości
Odbiorniki telewizyjne	$20 \text{ W} + A \cdot 1,12 \cdot 4,3224 \text{ W/dm}^2$	$20 \text{ W} + A \cdot 4,3224 \text{ W/dm}^2$
Monitory telewizyjne	$15 \text{ W} + A \cdot 1,12 \cdot 4,3224 \text{ W/dm}^2$	$15 \text{ W} + A \cdot 4,3224 \text{ W/dm}^2$

2. Od dnia 1 kwietnia 2012 r.:

Zużycie energii elektrycznej w trybie włączenia przez telewizory o widzialnej powierzchni ekranu A wyrażonej w dm^2 nie może przekraczać następujących granic:

	Wszystkie rozdzielczości
Odbiorniki telewizyjne	$16 \text{ W} + A \cdot 3,4579 \text{ W/dm}^2$
Monitory telewizyjne	$12 \text{ W} + A \cdot 3,4579 \text{ W/dm}^2$

2. ZUŻYCIE ENERGII ELEKTRYCZNEJ W TRYBIE CZUWANIA/WYŁĄCZENIA

1. Od dnia 7 stycznia 2010 r.:

a) Zużycie energii elektrycznej w „trybie wyłączenia”

Zużycie energii elektrycznej przez urządzenie w dowolnym trybie wyłączenia nie przekracza 1,00 W.

b) Zużycie energii elektrycznej w „trybie czuwania”

Zużycie energii elektrycznej przez telewizory w każdym stanie, w którym działa tylko funkcja ponownego włączenia lub w którym działa tylko funkcja ponownego włączenia w połączeniu ze wskazaniem aktywnej funkcji ponownego włączenia, nie przekracza 1,00 W.

Zużycie energii elektrycznej przez telewizory w każdym stanie, w którym działa tylko wyświetlanie statusu lub informacji lub w którym działa tylko funkcja ponownego włączenia w połączeniu z wyświetlaniem statusu lub informacji, nie przekracza 2,00 W.

c) Dostępność trybu wyłączenia lub trybu czuwania

Telewizory są wyposażone w tryb wyłączenia lub tryb czuwania, lub w inny tryb, w którym nie są przekroczone odpowiednie wymogi dotyczące zużycia energii dla trybu wyłączenia lub trybu czuwania, gdy urządzenie jest podłączone do sieci zasilania elektrycznego.

d) W przypadku odbiorników telewizyjnych składających się z wyświetlacza oraz co najmniej jednego tunera/odbiornika i opcjonalnych funkcji dodatkowych do przechowywania lub wyświetlania danych, takich jak DVD, dysk twardy (HDD) lub magnetowid (VCR) w oddzielnym urządzeniu lub urządzeniach, lit. a)–c) stosuje się oddzielnie do wyświetlacza i do oddzielnego urządzenia (urządzeń).

2. Od dnia 20 sierpnia 2011 r.:

a) Zużycie energii elektrycznej w „trybie wyłączenia”

Zużycie energii elektrycznej przez telewizor w dowolnym trybie wyłączenia nie przekracza 0,30 W, chyba że spełniono warunek określony w akapicie poniżej.

W przypadku telewizorów z widocznym wyłącznikiem, gdzie przy ustawieniu wyłącznika w położeniu wyłączenia zużycie energii przez telewizor nie przekracza 0,01 W, zużycie energii w każdym innym stanie wyłączenia nie przekracza 0,50 W.

b) Zużycie energii elektrycznej w „trybie czuwania”

Zużycie energii elektrycznej przez telewizory w każdym stanie, w którym działa tylko funkcja ponownego włączenia lub w którym działa tylko funkcja ponownego włączenia w połączeniu ze wskazaniem aktywnej funkcji ponownego włączenia, nie przekracza 0,50 W.

Zużycie energii elektrycznej przez telewizory w każdym stanie, w którym działa tylko wyświetlanie statusu lub informacji lub w którym działa tylko funkcja ponownego włączenia w połączeniu z wyświetlaniem statusu lub informacji, nie przekracza 1,00 W.

c) Dostępność trybu wyłączenia lub trybu czuwania

Telewizory są wyposażone w tryb wyłączenia lub tryb czuwania, lub inny tryb, w którym nie są przekroczone odpowiednie wymogi dotyczące zużycia energii dla trybu wyłączenia lub trybu czuwania, gdy urządzenie jest podłączone do sieci zasilania elektrycznego.

d) Funkcja automatycznego wyłączenia

Telewizory są wyposażone w funkcję o następujących właściwościach:

(i) nie później niż po 4 godzinach od ostatniej interakcji użytkownika lub zmiany kanału telewizor jest automatycznie przełączany z trybu włączonego na:

- tryb czuwania, lub
- tryb wyłączenia, lub
- inny tryb, w którym nie są przekroczone odpowiednie wymogi dotyczące zużycia energii dla trybu włączonego lub trybu czuwania;

(ii) telewizory wyświetlają odpowiednie ostrzeżenia na dwie minuty przed automatycznym przełączeniem z trybu włączonego do odpowiedniego stanu/trybu.

Ta funkcja jest ustawieniem domyślnym.

e) W przypadku odbiorników telewizyjnych składających się z co najmniej jednego tunera/odbiornika i opcjonalnych funkcji dodatkowych do przechowywania lub wyświetlania danych, takich jak DVD, dysk twardy (HDD) lub magnetowid (VCR) w oddzielnym urządzeniu, lit. a)–d) stosuje się oddzielnie do wyświetlacza i do oddzielnego urządzenia.

3. „TRYB DOMOWY” DLA TELEWIZORÓW WYPOSAŻONYCH W MENU USTAWIEŃ OBOWIĄZKOWYCH

Od dnia 20 sierpnia 2010 r.:

Telewizory z menu ustawień obowiązkowych pojawiającym się przy pierwszym uruchomieniu telewizora posiadają w takim menu „tryb domowy” ustawiony jako wybór domyślny przy pierwszym uruchomieniu telewizora. Jeśli przy pierwszym uruchomieniu telewizora użytkownik wybierze inny tryb niż „tryb domowy”, pojawi się drugi proces selekcji w celu potwierdzenia tego wyboru.

4. WSPÓŁCZYNNIK WARTOŚCI SZCZYTOWEJ LUMINANCJI

Od dnia 20 sierpnia 2010 r.:

- Telewizory bez menu ustawień obowiązkowych: wartość szczytowa luminancji telewizora w trybie włączenia ustalona przez producenta nie jest mniejsza niż 65 % wartości szczytowej najjaśniejszej luminancji dostępnej w telewizorze w trybie włączenia.
- Telewizory z menu ustawień obowiązkowych: wartość szczytowa luminancji w trybie domowym nie jest mniejsza niż 65 % wartości szczytowej najjaśniejszej luminancji dostępnej w telewizorze w trybie włączenia.

5. INFORMACJE DOSTARCZANE PRZEZ PRODUCENTÓW

1. Do celów oceny zgodności, o której mowa w art. 5, dokumentacja techniczna zawiera następujące elementy:

- a) parametry testowe dla dokonywania pomiarów:
 - temperaturę otoczenia,
 - napięcie testowe wyrażone w V oraz częstotliwość wyrażona w Hz,
 - całkowite zniekształcenie harmoniczne systemu zasilania energią elektryczną,
 - złącze do podłączenia testowego sygnału audio i wideo,
 - informacje i dokumenty dotyczące oprzyrządowania, ustawień i obwodów wykorzystywanych do testowania elektrycznego;
- b) tryb włączenia:
 - zużycie energii wyrażone w watach, zaokrąglone do drugiego miejsca po przecinku w przypadku pomiarów energii o wartości nieprzekraczającej 100 W oraz do najbliższej liczby całkowitej w przypadku pomiarów energii o wartości powyżej 100 W,
 - charakterystykę dynamicznego sygnału wideo przekazującego treść typowej transmisji telewizyjnej,
 - sekwencję kroków prowadzącą do osiągnięcia stabilnego trybu w odniesieniu do zużycia energii,
 - dodatkowo w przypadku telewizorów z menu ustawień obowiązkowych współczynnik wartości szczytowej luminancji w trybie domowym oraz wartość szczytową najjaśniejszej luminancji dostępnej w telewizorze w trybie włączenia wyrażone w procentach,
 - dodatkowo w przypadku monitorów telewizyjnych opis odpowiednich właściwości tunera służącego do wykonywania pomiarów;
- c) dla każdego trybu czuwania lub trybu wyłączenia:
 - zużycie energii wyrażone w watach, zaokrąglone do drugiego miejsca po przecinku,
 - zastosowaną metodę pomiaru,
 - opis wyboru lub zaprogramowania trybu urządzenia,
 - sekwencję działań prowadzących do włączenia trybu, w którym telewizor automatycznie zmienia tryby działania;
- d) automatyczne wyłączenie:

czas trwania trybu włączenia zanim telewizor przełączy się automatycznie w tryb czuwania lub w tryb wyłączenia lub w inny tryb, w którym nie są przekroczone odpowiednie wymogi dotyczące zużycia energii w trybie czuwania lub wyłączenia;
- e) substancje niebezpieczne:

jeżeli telewizor zawiera rtęć lub ołów: zawartość rtęci w X,X mg oraz obecność ołowiu.

2. Od dnia 20 sierpnia 2010 r.:

Następujące informacje zamieszcza się na powszechnie dostępnych witrynach internetowych:

- zużycie energii w trybie włączenia wyrażone w watach, zaokrąglone do drugiego miejsca po przecinku w przypadku pomiarów energii o wartości nieprzekraczającej 100 W oraz do najbliższej liczby całkowitej w przypadku pomiarów energii o wartości powyżej 100 W,
- dla każdego trybu czuwania lub trybu wyłączenia, zużycie energii wyrażone w watach, zaokrąglone do drugiego miejsca po przecinku,
- w przypadku telewizorów bez menu ustawień obowiązkowych: współczynnik wartości szczytowej luminancji w trybie włączenia w stanie dostarczonym przez producenta oraz wartość szczytową najjaśniejszej luminancji w trybie włączenia dostępnej w telewizorze, wyrażone w procentach, zaokrąglone do najbliższej liczby całkowitej,
- w przypadku telewizorów z menu ustawień obowiązkowych: współczynnik wartości szczytowej luminancji w trybie domowym oraz wartość szczytową najjaśniejszej luminancji dostępnej w telewizorze w trybie włączenia wyrażone w procentach, zaokrąglone do najbliższej liczby całkowitej,
- jeżeli telewizor zawiera rtęć lub ołów: zawartość rtęci w X,X mg oraz obecność ołowiu.

ZAŁĄCZNIK II

POMIARY

1) Pomiary zużycia energii w trybie włączenia

Pomiary zużycia energii, o których mowa w części 1 załącznika I, spełniają wszystkie następujące warunki:

- a) pomiarów dokonuje się w drodze rzetelnej, dokładnej i powtarzalnej procedury pomiarów, z uwzględnieniem powszechnie uznanych najnowocześniejszych metod pomiarowych;
- b) warunki pomiarów zużycia energii elektrycznej przez telewizory w trybie włączenia:
 - odbiorniki telewizyjne bez menu ustawień obowiązkowych: zużycie energii, o którym mowa pkt 1 i 2, ustala się w trybie włączenia telewizora w stanie dostarczonym przez producenta, tj. ustawienia jasności telewizora powinny znajdować się w pozycji ustawionej przez producenta dla użytkownika końcowego,
 - odbiorniki telewizyjne z menu ustawień obowiązkowych: zużycie energii, o którym mowa w pkt 1 i 2, ustala się w „trybie domowym”,
 - monitory telewizyjne bez menu ustawień obowiązkowych: monitor telewizyjny powinien być połączony z odpowiednim tunerem; zużycie energii, o którym mowa w pkt 1 i 2, ustala się w trybie włączenia telewizora w stanie dostarczonym przez producenta, tj. ustawienia jasności telewizora powinny znajdować się w pozycji ustawionej przez producenta dla użytkownika końcowego; zużycie energii przez tuner nie wpływa na pomiary zużycia energii przez monitor telewizyjny w trybie włączenia,
 - monitory telewizyjne z menu ustawień obowiązkowych: monitor telewizyjny powinien być połączony z odpowiednim tunerem; zużycie energii, o którym mowa w pkt 1 i 2, ustala się w „trybie domowym”;
- c) warunki ogólne:
 - pomiarów dokonuje się w temperaturze otoczenia wynoszącej $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$,
 - pomiarów dokonuje się przy użyciu dynamicznego sygnału wideo stanowiącego treść typowej transmisji telewizyjnej; wynik pomiarów wyraża średnie zużycie energii w ciągu kolejnych dziesięciu minut,
 - pomiarów dokonuje się po pozostawieniu telewizora w trybie wyłączenia przez co najmniej godzinę oraz, bezpośrednio po jej upływie, w trybie włączenia przez co najmniej godzinę, przy czym zakończenie pomiarów następuje przed upływem najwyżej trzech godzin w trybie włączenia; odpowiedni sygnał wideo powinien wyświetlać się przez cały czas trwania trybu włączenia; w przypadku telewizorów, których stabilizacja następuje w czasie jednej godziny, podane przedziały czasowe mogą być skrócone, jeśli można wykazać, że końcowy wynik pomiaru mieści się w 2 % wyników, które w przeciwnym razie zostałyby uzyskane w opisanych tutaj przedziałach czasowych,
 - pomiarów dokonuje się przy poziomie niepewności wynoszącym najwyżej 2 % i przy poziomie ufności wynoszącym 95 %,
 - pomiarów dokonuje się przy wyłączonej funkcji automatycznej kontroli jasności, jeśli funkcja taka istnieje. Jeżeli funkcja ta istnieje, ale nie można jej wyłączyć, pomiarów dokonuje się przy świetle wpadającym bezpośrednio do czujnika światła otoczenia, przy natężeniu co najmniej 300 luksów.

2) Pomiary zużycia energii w trybie czuwania/wyłączenia

Pomiary zużycia energii, o których mowa w części 2 załącznika I, spełniają wszystkie następujące warunki:

- a) zużycie energii, o którym mowa w pkt 1 lit. a) i b) i pkt 2 lit. a) i b), jest ustalone w drodze rzetelnej, dokładnej i powtarzalnej procedury pomiarów, z uwzględnieniem powszechnie uznanych najnowocześniejszych metod pomiarowych;
- b) pomiarów w zakresie 0,50 W i więcej dokonuje się przy poziomie niepewności wynoszącym najwyżej 2 % i przy poziomie ufności wynoszącym 95 %; pomiarów w zakresie poniżej 0,5 W dokonuje się przy poziomie niepewności wynoszącym najwyżej 0,01 W i przy poziomie ufności wynoszącym 95 %.

3) **Pomiary wartości szczytowej luminancji**

Pomiary wartości szczytowej luminancji, o której mowa w części 4 załącznika I, spełniają wszystkie następujące warunki:

- a) pomiarów dokonuje się w drodze rzetelnej, dokładnej i powtarzalnej procedury pomiarów, z uwzględnieniem powszechnie uznanych najnowocześniejszych metod pomiarowych;
 - b) pomiaru wartości szczytowej luminancji dokonuje się za pomocą miernika luminancji, mierzącego jasność z fragmentu ekranu emitującego pełną (100 %) biel, będącego częścią wzorca obrazu „testu pełnego ekranu”, nieprzekraczającego średniego poziomu luminancji (*average picture level, APL*), przy którym występowałoby ograniczenie mocy w systemie wzmacniaczy luminancji ekranu;
 - c) pomiarów współczynnika luminancji dokonuje się bez zakłócania punktu wykrywania miernika na ekranie podczas zmiany stanów, o których mowa w części 4 załącznika I.
-

ZAŁĄCZNIK III

PROCEDURA WERYFIKACJI

Podczas przeprowadzania kontroli w ramach nadzoru rynku, o których mowa w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2005/32/WE, organy państw członkowskich stosują następującą procedurę weryfikacji w odniesieniu do wymogów określonych w załączniku I.

- 1) Organy państw członkowskich przeprowadzają badanie jednego telewizora.
 - 2) Uznaje się, że model jest zgodny z przepisami określonymi w załączniku I, jeśli:
 - a) wynik dla zużycia energii w trybie włączenia nie przekracza odpowiedniej wartości granicznej określonej w pkt 1 i 2 części 1 załącznika I o więcej niż 7 %; oraz
 - b) wyniki odpowiednio dla trybu wyłączenia lub czuwania nie przekraczają odpowiedniej wartości granicznej określonej w pkt 1 lit. a) i b) i pkt 2 lit. a) i b) części 2 załącznika I o więcej niż 0,10 W; oraz
 - c) wynik przy współczynniku wartości szczytowej luminancji określonym w załączniku III część 3 nie jest niższy niż 60 %.
 - 3) W przypadku nieuzyskania wyników, o których mowa w pkt 2 lit. a), b) lub c), przeprowadza się badanie dodatkowych trzech egzemplarzy tego samego modelu.
 - 4) Po przeprowadzeniu badania dodatkowych trzech egzemplarzy tego samego modelu uznaje się, że model jest zgodny z wymogami określonymi w załączniku I, jeśli:
 - a) średni wynik zużycia energii dla tych trzech urządzeń w trybie włączenia nie przekracza odpowiedniej wartości granicznej określonej w pkt 1 i 2 części 1 załącznika I o więcej niż 7 %; oraz
 - b) średni wynik dla tych trzech urządzeń odpowiednio w trybie wyłączenia lub czuwania nie przekracza odpowiedniej wartości granicznej określonej pkt 1 lit. a) i b) i pkt 2 lit. a) i b) części 2 załącznika I o więcej niż 0,10 W; oraz
 - c) średni wynik dla tych trzech urządzeń przy współczynniku wartości szczytowej luminancji określonym w załączniku I część 3 nie jest niższy niż 60 %.
 - 5) W przypadku nieuzyskania wyników, o których mowa w pkt 4 lit. a), b) i c), uznaje się, że model nie jest zgodny z wymogami.
 - 6) Do celów weryfikacji zgodności z wymogami organy państw członkowskich stosują procedurę określoną w załączniku II oraz rzetelne, dokładne i powtarzalne procedury pomiarowe, z uwzględnieniem powszechnie uznanych najnowocześniejszych metod, w tym metod określonych w dokumentach, których numery referencyjne zostały opublikowane w tym celu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
-

ZAŁĄCZNIK IV

Wykaz produktów wykorzystujących energię objętych zakresem pkt 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1275/2008

Odbiorniki radiowe

Kamery wideo

Urządzenia do zapisu wideo

Urządzenia hi-fi do zapisu dźwięku

Wzmacniacze audio

Systemy kina domowego

Instrumenty muzyczne

Pozostałe urządzenia służące do nagrywania i odtwarzania dźwięku lub obrazów, w tym sygnałów lub innych technologii do rozpowszechniania dźwięku i obrazu w sposób inny niż za pomocą technologii telekomunikacyjnych, ale z wyłączeniem telewizorów zgodnie z definicją rozporządzenia Komisji (WE) nr 642/2009.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 643/2009

z dnia 22 lipca 2009 r.

w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającą ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu produktów wykorzystujących energię oraz zmieniającą dyrektywę Rady 92/42/EWG, oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 96/57/WE i 2000/55/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 1,

po konsultacji z Forum Konsultacyjnym ds. Ekoprojektu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 96/57/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 września 1996 r. w sprawie wymagań efektywności energetycznej chłodziarek, chłodziarek-zamrażarek i zamrażarek typu domowego⁽²⁾ ustanawia przepisy dotyczące urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych. Ustanowione w tej dyrektywie wymogi, które obowiązywały od 1999 r., są już nieaktualne.
- (2) Zgodnie z dyrektywą 2005/32/WE wymogi dotyczące ekoprojektu powinny być określone przez Komisję dla produktów wykorzystujących energię, których wielkość sprzedaży we Wspólnocie jest znacząca, które mają znaczące oddziaływanie na środowisko i które wykazują znaczący potencjał poprawy ich oddziaływania na środowisko bez powodowania nadmiernych kosztów.
- (3) Artykuł 16 ust. 2 tiret pierwsze dyrektywy 2005/32/WE stanowi, że Komisja odpowiednio wprowadza nowy środek wykonawczy dotyczący urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych, uchylając dyrektywę 96/57/WE, zgodnie z procedurą określoną w art. 19 ust. 3 i z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 15 ust. 2 i po konsultacji z Forum Konsultacyjnym ds. Ekoprojektu.
- (4) Komisja wykonała badanie przygotowawcze w celu sprawdzenia technicznych, ekologicznych i ekonomicznych aspektów urządzeń chłodniczych wykorzystywanych na ogół w gospodarstwach domowych. Badanie przeprowadzono przy udziale zainteresowanych stron ze Wspólnoty i z krajów trzecich, a jego wyniki zostały podane do publicznej wiadomości na stronie internetowej Komisji w ramach serwisu EUROPA.
- (5) Efektywność energetyczna absorpcyjnych urządzeń chłodniczych i termoelektrycznych urządzeń chłodniczych, takich jak mini schładzacz do napojów, może

ulec znaczącemu zwiększeniu. Urządzenia te należy zatem uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu.

- (6) Aspektami środowiskowymi uznawanymi za istotne dla celów niniejszego rozporządzenia są zużycie energii w fazie użytkowania i parametry produktu zaprojektowane z myślą o przyjaznym dla środowiska korzystaniu z urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych przez użytkownika końcowego.
- (7) Z badania przygotowawczego wynika, że wymogi dotyczące innych parametrów ekoprojektu, o których mowa w części I załącznika I do dyrektywy 2005/32/WE, nie są konieczne.
- (8) Roczne zużycie energii elektrycznej przez produkty objęte niniejszym rozporządzeniem oszacowano na poziomie 122 TWh w 2005 r., co stanowi ekwiwalent 56 mln ton CO₂. Jakkolwiek planowane zużycie energii elektrycznej przez urządzenia chłodnicze przeznaczone dla gospodarstw domowych do 2020 r. ma ulec zmniejszeniu, to przewidywane jest wyhamowanie tego spadku z powodu nieaktualnych wymogów i etykiet efektywności energetycznej. Jeżeli nie zostaną wprowadzone żadne dodatkowe środki, mające na celu aktualizację istniejących wymogów dotyczących ekoprojektu, niemożliwe będzie uzyskanie potencjalnych oszczędności energii w sposób opłacalny.
- (9) Zmniejszenie zużycia energii elektrycznej przez produkty objęte niniejszym rozporządzeniem należy osiągnąć poprzez zastosowanie istniejących, niezastrzeżonych i opłacalnych rozwiązań technicznych, co doprowadzi do zmniejszenia łącznych wydatków na ich zakup i eksploatację.
- (10) Niniejsze rozporządzenie powinno szybko zapewnić wprowadzenie na rynek produktów o wyższej efektywności energetycznej objętych niniejszym rozporządzeniem.
- (11) Wymogi dotyczące ekoprojektu nie powinny mieć wpływu na funkcjonalność z perspektywy użytkownika końcowego i nie powinny nieść za sobą negatywnych skutków dla zdrowia, bezpieczeństwa lub środowiska. W szczególności korzyści płynące z ograniczenia zużycia energii elektrycznej podczas fazy użytkowania produktów powinny wyrównywać z nadwyżką ewentualne dodatkowe negatywne oddziaływanie na środowisko w fazie produkcji urządzeń objętych niniejszym rozporządzeniem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 22.7.2005, s. 29.⁽²⁾ Dz.U. L 236 z 18.9.1996, s. 36.

- (12) Wymogi dotyczące ekoprojektu powinny być wprowadzane stopniowo, aby zapewnić producentom wystarczająco dużo czasu na zmianę projektu produktów objętych niniejszym rozporządzeniem. Harmonogram powinien umożliwiać uniknięcie negatywnych skutków dla funkcjonalności urządzeń znajdujących się na rynku oraz uwzględnić wpływ na koszty ponoszone przez użytkowników końcowych i producentów, zwłaszcza przez małe i średnie przedsiębiorstwa, przy jednoczesnym zapewnieniu terminowej realizacji celów niniejszego rozporządzenia.
- (13) Ocenę zgodności i pomiary odpowiednich parametrów produktu należy przeprowadzać przy zastosowaniu rzetelnych, dokładnych i powtarzalnych procedur pomiarowych, uwzględniających powszechnie uznane najnowocześniejsze metody, w tym, jeżeli są dostępne, zharmonizowane normy ustanowione przyjęte przez europejskie organy normalizacyjne wymienione w załączniku I do dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych⁽¹⁾, oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego.
- (14) Zgodnie z art. 8 dyrektywy 2005/32/WE niniejsze rozporządzenie powinno określać mające zastosowanie procedury oceny zgodności.
- (15) Aby ułatwić przeprowadzanie kontroli zgodności, producenci powinni przekazywać informacje w postaci dokumentacji technicznej określonej w załącznikach V i VI do dyrektywy 2005/32/WE, w zakresie, w jakim dotyczą one wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (16) Oprócz prawnie wiążących wymogów, ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, należy określić orientacyjne kryteria referencyjne dla najlepszych dostępnych technologii, w celu zapewnienia szerokiego dostępu do informacji na temat efektywności środowiskowej cyklu życia produktów objętych niniejszym rozporządzeniem.
- (17) Należy zatem uchylić dyrektywę 96/57/WE.
- (18) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 19 ust. 1 dyrektywy 2005/32/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wymogi dotyczące ekoprojektu dla potrzeb wprowadzania na rynek zasilanych sieciowo urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych o pojemności do 1 500 litrów.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do zasilanych sieciowo urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych, w tym także do tych, które zostały sprzedane do użytku innego niż domowy, lub służących do chłodzenia produktów innych niż środki spożywcze.

Rozporządzenie stosuje się także do zasilanych sieciowo urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych, które mogą być zasilane bateryjnie.

3. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:

- a) urządzeń chłodniczych, których podstawowym źródłem zasilania są inne źródła energii niż energia elektryczna, a mianowicie takie jak gaz płynny, nafta i biodiesel;
- b) urządzeń chłodniczych zasilanych bateryjnie, które można podłączyć do sieci elektrycznej za pomocą nabytej oddzielnie przetwornicy AC/DC;
- c) urządzeń chłodniczych wykonanych na zamówienie, urządzeń wyprodukowanych jednorazowo i nieodpowiadających innym modelom urządzeń chłodniczych;
- d) urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla sektora usług, w których czujniki elektroniczne wykrywają wyjęcie schłodzonych środków spożywczych, a taka informacja może być automatycznie przekazana za pośrednictwem sieci do systemu zdalnego sterowania w celu zaksięgowania;
- e) urządzeń, których podstawową funkcją nie jest przechowywanie środków spożywczych w celu ich chłodzenia, takich jak wolnostojące wytwornice lodu lub automaty ze schłodzonymi napojami.

Artykuł 2

Definicje

W uzupełnieniu do definicji wymienionych w dyrektywie 2005/32/WE stosuje się następujące definicje:

- 1) „środki spożywcze” oznaczają żywność, składniki, napoje, w tym wina, i inne artykuły, przeznaczone przede wszystkim do spożycia, wymagające schłodzenia w określonych temperaturach;
- 2) „urządzenie chłodnicze przeznaczone dla gospodarstw domowych” oznacza izolowaną szafę przechowalniczą z co najmniej jedną komorą, przeznaczoną do chłodzenia lub zamrażania środków spożywczych lub do przechowywania schłodzonych lub zamrożonych środków spożywczych do celów prywatnych, w której chłodzenie jest wynikiem co najmniej jednego procesu zużywania energii, w tym urządzenia sprzedawane jako zestaw do montażu przez użytkownika końcowego;
- 3) „chłodziarka” oznacza urządzenie chłodnicze przeznaczone do przechowywania środków spożywczych, posiadające co najmniej jedną komorę nadającą się do przechowywania świeżej żywności lub napojów, w tym wina;

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37.

- 4) „sprężarkowe urządzenie chłodnicze” oznacza urządzenie chłodnicze, w którym do chłodzenia wykorzystywana jest sprężarka z napędem silnikowym;
- 5) „absorpcyjne urządzenie chłodnicze” oznacza urządzenie chłodnicze, w którym chłodzenie jest wynikiem procesu absorpcji wykorzystującego ciepło jako źródło energii;
- 6) „chłodziarko-zamrażarka” oznacza urządzenie chłodnicze z co najmniej jedną komorą do przechowywania świeżej żywności oraz co najmniej jedną komorą służącą do zamrażania świeżej żywności i przechowywania zamrożonych środków spożywczych w komorach, w warunkach odpowiadających klasie trzygwiazdkowej (komora zamrażarki);
- 7) „szafa do przechowywania zamrożonej żywności” oznacza urządzenie chłodnicze z co najmniej jedną komorą do przechowywania zamrożonych środków spożywczych;
- 8) „zamrażarka” oznacza urządzenie chłodnicze z co najmniej jedną komorą do zamrażania środków spożywczych, zapewniającą zakres temperatur od temperatury otoczenia do $-18\text{ }^{\circ}\text{C}$, które może służyć do przechowywania zamrożonych środków spożywczych w warunkach odpowiadających klasie trzygwiazdkowej; zamrażarka może być także wyposażona w przegrody lub komory o dwugwiazdkowej klasie mrożenia w komorze lub szafie;
- 9) „urządzenie do przechowywania wina” oznacza urządzenie chłodnicze, które nie posiada innych komór niż co najmniej jedna komora do przechowywania wina;
- 10) „urządzenie wielofunkcyjne” oznacza urządzenie chłodnicze, które nie posiada innych komór niż co najmniej jedna komora wielofunkcyjna;
- 11) „równoważne urządzenie chłodnicze” oznacza wprowadzony na rynek model o takiej samej pojemności brutto i pojemności przechowywania, o takich samych parametrach technicznych, efektywnościowych i użytkowych, oraz z takimi samymi rodzajami komór, jako inny model urządzenia chłodniczego wprowadzony na rynek pod innym numerem kodu handlowego przez tego samego producenta.

Dodatkowe definicje do celów załączników II–VI znajdują się w załączniku I.

Artykuł 3

Wymogi dotyczące ekoprojektu

Ogólne wymogi dotyczące ekoprojektu urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych w ramach niniejszego rozporządzenia są określone w pkt 1 załącznika II. Szczegółowe wymogi dotyczące ekoprojektu urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych wchodzących w zakres niniejszego rozporządzenia są określone w pkt 2 załącznika II.

Artykuł 4

Ocena zgodności

1. Procedurę oceny zgodności, o której mowa w art. 8 dyrektywy 2005/32/WE, stanowi wewnętrzna kontrola projektu określona w załączniku IV do tej dyrektywy lub system zarządzania określony w załączniku V do tej dyrektywy.

2. Dla potrzeb oceny zgodności, o której mowa w art. 8 dyrektywy 2005/32, dokumentacja techniczna zawiera informacje o produkcie przekazane zgodnie z pkt 2 załącznika III oraz wyniki obliczeń określone w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli informację zawartą w dokumentacji technicznej dla danego modelu urządzenia chłodniczego przeznaczonego dla gospodarstw domowych otrzymano na podstawie obliczeń opartych na projekcie lub ekstrapolacji innych równoważnych urządzeń chłodniczych lub obu tych metod, dokumentacja powinna uwzględniać szczegóły takich obliczeń lub ekstrapolacji, a także badań przeprowadzonych przez producentów w celu weryfikacji dokładności przeprowadzonych obliczeń. W takich przypadkach dokumentacja techniczna zawiera również wykaz wszystkich pozostałych modeli równoważnych urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych, w odniesieniu do których informacja zawarta w dokumentacji technicznej została uzyskana na tej samej podstawie.

Artykuł 5

Procedura weryfikacji do celów nadzoru rynku

Podczas przeprowadzania kontroli w ramach nadzoru rynku, o których mowa w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2005/32/WE, w odniesieniu do wymogów określonych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, organy państw członkowskich stosują procedurę weryfikacji opisaną w załączniku V do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Kryteria referencyjne

Orientacyjne kryteria referencyjne dla najefektywniejszych urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych dostępnych na rynku w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia określa załącznik VI.

Artykuł 7

Przegląd

Przed upływem pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja dokonuje jego przeglądu w kontekście postępu technicznego i przedstawia wyniki tego przeglądu Forum Konsultacyjnemu ds. Ekoprojektu. Przegląd służy przede wszystkim ocenie tolerancji weryfikacji określonych w załączniku V i możliwości usunięcia lub zmniejszenia wartości współczynników korekcji, o których mowa w załączniku IV.

Przed upływem dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja oceni potrzebę przyjęcia szczegółowych wytycznych dotyczących urządzeń chłodniczych.

Artykuł 8**Uchylenie**

Dyrektywa 96/57/WE traci moc z dniem 1 lipca 2010 r.

Artykuł 9**Wejście w życie**

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Ogólne wymogi dotyczące ekoprojektu określone w pkt 1 ppkt 1 załącznika II stosuje się od dnia 1 lipca 2010 r.

Ogólne wymogi dotyczące ekoprojektu określone w pkt 1 ppkt 2 załącznika II stosuje się od dnia 1 lipca 2013 r.

Szczegółowe wymogi dotyczące współczynnika efektywności energetycznej, określonego w pkt 2 załącznika II, stosuje się zgodnie z harmonogramem określonym w tabeli 1 i 2 załącznika II.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji

Andris PIEBALGS

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Definicje mające zastosowanie dla celów załączników II–VI

Dla celów załączników II–VI stosuje się następujące definicje:

- a) „urządzenia chłodnicze innego typu” oznaczają urządzenia chłodnicze, w których chłodzenie jest wynikiem innej dowolnej technologii lub procesu z wyjątkiem sprężania lub absorpcji;
- b) „system bezszronowy” oznacza automatyczny system zapobiegający ciągłemu oszronieniu, w którym chłodzenie jest wynikiem wymuszonego obiegu powietrza, automatyczny system odszraniania odszrania parownik lub parowniki, a woda powstała ze stopionego szronu jest automatycznie usuwana;
- c) „komora bezszronowa” oznacza komorę odszranianą przez system bezszronowy;
- d) „urządzenie do zabudowy” oznacza stacjonarne urządzenie chłodnicze przeznaczone do montażu w szafce, w odpowiedniej niszy w ścianie lub podobnym miejscu, wymagające zabudowy;
- e) „chłodziarka z komorą piwniczną” oznacza urządzenie chłodnicze z co najmniej jedną komorą do przechowywania świeżej żywności i jedną komorą piwniczną, nieposiadające komory do przechowywania zamrożonej żywności, komory schładzania ani komory do wytwarzania lodu;
- f) „piwniczka” oznacza urządzenie chłodnicze z co najmniej jedną komorą piwniczną bez komór innego rodzaju;
- g) „chłodziarko-schładzarka” oznacza urządzenie z co najmniej jedną komorą do przechowywania świeżej żywności i komorą schładzania, które nie posiada żadnej komory do przechowywania zamrożonej żywności;
- h) „komory” oznaczają wszelkiego rodzaju komory wymienione w lit. i)–p);
- i) „komora do przechowywania świeżej żywności” oznacza komorę przeznaczoną do przechowywania niezamrożonych środków spożywczych, która może zostać podzielona na mniejsze komory;
- j) „komora piwniczna” oznacza komorę przeznaczoną do przechowywania określonych środków spożywczych lub napojów w temperaturze wyższej niż temperatura w komorach do przechowywania świeżej żywności;
- k) „komora schładzania” oznacza komorę przeznaczoną specjalnie do przechowywania łatwo psujących się środków spożywczych;
- l) „komora do wytwarzania lodu” oznacza komorę o niskiej temperaturze przeznaczoną specjalnie do wytwarzania i przechowywania lodu;
- m) „komora do przechowywania zamrożonej żywności” oznacza komorę o niskiej temperaturze przeznaczoną specjalnie do przechowywania zamrożonych środków spożywczych, zaklasyfikowaną zgodnie z podanymi poniżej temperaturami:
 - (i) „komora jednogwiazdkowa”: komora do przechowywania zamrożonej żywności, w której temperatura nie jest wyższa niż -6 °C ;
 - (ii) „komora dwugwiazdkowa”: komora do przechowywania zamrożonej żywności, w której temperatura nie jest wyższa niż -12 °C ;
 - (iii) „komora trzygwiazdkowa”: komora do przechowywania zamrożonej żywności, w której temperatura nie jest wyższa niż -18 °C ;
 - (iv) „komora zamrażarki” (lub „komora czterogwiazdkowa”): komora, w której można zamrozić co najmniej 4,5 kg środków spożywczych na każde 100 l pojemności, ale w żadnym razie nie mniej niż 2 kg, od temperatury otoczenia do temperatury -18 °C w ciągu 24 godzin i w której można także przechowywać zamrożone produkty żywnościowe w temperaturze -18 °C (klasa mrożenia: 3 gwiazdki), w której mogą być wydzielone sekcje o dwugwiazdkowej klasie mrożenia;
 - (v) „komora bezgwiazdkowa”: komora do przechowywania zamrożonej żywności o temperaturze $< 0\text{ °C}$, która może być wykorzystywana do wytwarzania i przechowywania lodu, ale nie jest przeznaczona do przechowywania łatwo psujących się środków spożywczych;

- n) „komora do przechowywania wina” oznacza komorę przeznaczoną wyłącznie do krótkoterminowego przechowywania wina w celu doprowadzenia wina do temperatury idealnej do spożycia lub do długoterminowego przechowywania wina w celu umożliwienia jego dojrzewania, o następujących parametrach:
- (i) stała temperatura przechowywania ustawiona fabrycznie albo ustawiana ręcznie zgodnie z zaleceniami producenta, której zakres wynosi od + 5 °C do + 20 °C;
 - (ii) temperatura przechowywania ulegająca wahaniom w czasie nieprzekraczającym 0,5 K w odniesieniu do każdej podanej temperatury otoczenia zgodnie z klasą klimatyczną urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych;
 - (iii) czynne i bierne sterowanie wilgotnością powietrza w komorze w zakresie 50–80 %;
 - (iv) konstrukcja ograniczająca przenikanie drgań do komory, niezależnie od tego, czy drgania są wytwarzane przez sprężarkę chłodni czy przez inne zewnętrzne źródło;
- o) „komora wielofunkcyjna” oznacza komorę przeznaczoną do pracy w co najmniej dwóch temperaturach z zakresu temperatur właściwych dla wszystkich rodzajów komór i wyposażoną w funkcję pozwalającą końcowemu użytkownikowi na zaprogramowanie stałego zakresu temperatur roboczych właściwych dla każdego rodzaju komory zgodnie z zaleceniami producenta; jeżeli jednak istnieje możliwość zmiany temperatur w komorze na inny zakres temperatur roboczych tylko na określony czas (jak na przykład w przypadku funkcji szybkiego zamrażania), wówczas, w rozumieniu definicji zawartej w niniejszym rozporządzeniu, nie jest to komora wielofunkcyjna;
- p) „inna komora” oznacza komorę inną niż komora do przechowywania wina, przeznaczoną do przechowywania określonych środków spożywczych w temperaturze powyżej + 14 °C;
- q) „przegroda dwugwiazdkowa” oznacza część zamrażarki, komory zamrażarki, trzygwiazdkowej komory lub trzygwiazdkowego urządzenia do przechowywania zamrożonej żywności, która nie posiada oddzielnych drzwiczek ani klapy i w której temperatura nie jest wyższa niż – 12 °C;
- r) „zamrażarka skrzyniowa” oznacza rodzaj zamrażarki, z dostępem do komory (komór) od góry urządzenia lub która wyposażona jest w komory obu rodzajów – otwierane od góry i poziome, przy czym całkowita pojemność komór otwieranych od góry musi przekraczać 75 % całkowitej pojemności urządzenia;
- s) „otwierane od góry” lub „skrzyniowe” jest oznaczeniem urządzenia chłodniczego, z dostępem do komory (komór) od góry urządzenia;
- t) „szafowe” jest określeniem urządzenia chłodniczego z dostępem do komory (komór) z przodu urządzenia;
- u) „szybkie zamrażanie” oznacza funkcję uruchamianą przez użytkownika końcowego zgodnie z zaleceniami producenta, umożliwiającą obniżenie temperatury przechowywania w zamrażarce lub komorze zamrażarki w celu szybkiego zamrożenia niezamrożonych środków spożywczych.
-

ZAŁĄCZNIK II

Wymogi dotyczące ekoprojektu urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych

1. OGÓLNE WYMOGI DOTYCZĄCE EKOPROJEKTU

1. Od dnia 1 lipca 2010 r.:

- a) w przypadku urządzeń do przechowywania wina w instrukcji obsługi dołączanej przez producentów należy zamieścić w sposób dobrze widoczny następującą informację: „Urządzenie przeznaczone wyłącznie do przechowywania wina”;
- b) w przypadku urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych w instrukcji obsługi dołączanej przez producentów należy zamieścić informacje dotyczące:
 - rozkładu szuflad, koszy i półek, który pozwala na najbardziej efektywne wykorzystanie energii przez urządzenie, oraz
 - sposobu zminimalizowania zużycia energii przez urządzenie chłodnicze przeznaczone dla gospodarstw domowych w fazie użytkowania.

2. Od dnia 1 lipca 2013 r.:

- a) funkcja szybkiego zamrażania lub każda podobna funkcja dostępna dzięki zmianie ustawień termostatu w zamrażarkach i komorach zamrażających powinna po jej aktywowaniu przez użytkownika końcowego zgodnie z zaleceniami producenta powrócić automatycznie do poprzednich normalnych warunków temperaturowych nie później niż po 72 godzinach. Wymóg ten nie dotyczy chłodziarko-zamrażarek z jednym termostatem i jedną sprężarką sterowanych elektromechanicznie;
- b) chłodziarko-zamrażarki z jednym termostatem i jedną sprężarką sterowane elektromechanicznie, które mogą być używane w temperaturze otoczenia poniżej +16 °C, powinny zgodnie z zaleceniami producenta automatycznie przestawiać się na ustawienia zimowe lub podobną funkcję zapewniającą odpowiednią temperaturę do przechowywania zamrożonej żywności stosownie do temperatury otoczenia, w której urządzenie jest zainstalowane;
- c) urządzenia chłodnicze przeznaczone dla gospodarstw domowych o pojemności użytkowej poniżej 10 litrów automatycznie przechodzą w tryb gotowości roboczej przy poborze mocy 0,00 watów po godzinie pracy bez zawartości; sama obecność wyłącznika nie powinna być traktowana jako wystarczający warunek do spełnienia tego wymogu.

2. SZCZEGÓŁOWE WYMOGI DOTYCZĄCE EKOPROJEKTU

Urządzenia chłodnicze przeznaczone dla gospodarstw domowych, objęte zakresem niniejszego rozporządzenia, o pojemności użytkowej co najmniej 10 litrów spełniają wymóg granicznych wartości współczynnika efektywności energetycznej podanych w tabelach 1 i 2.

Szczegółowe wymogi dotyczące ekoprojektu zawarte w tabelach 1 i 2 nie mają zastosowania do:

- urządzeń do przechowywania wina, lub
- absorpcyjnych urządzeń chłodniczych i urządzeń chłodniczych innego typu należących do kategorii 4–9 określonych w pkt 1 załącznika IV.

Współczynnik efektywności energetycznej (EEI) urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych obliczany jest zgodnie z procedurą opisaną w załączniku IV.

Tabela 1

Sprężarkowe urządzenia chłodnicze

Data zastosowania	Współczynnik efektywności energetycznej (EEI)
1 lipca 2010 r.	EEI < 55
1 lipca 2012 r.	EEI < 44
1 lipca 2014 r.	EEI < 42

Tabela 2

Absorpcyjne urządzenia chłodnicze i urządzenia chłodnicze innego typu

Data zastosowania	Współczynnik efektywności energetycznej (EEI)
1 lipca 2010 r.	$EEI < 150$
1 lipca 2012 r.	$EEI < 125$
1 lipca 2015 r.	$EEI < 110$

ZAŁĄCZNIK III

Pomiary

Do celów oceny zgodności z wymogami niniejszego rozporządzenia pomiarów należy dokonywać stosując wiarygodne, dokładne i powtarzalne procedury pomiarowe uwzględniające powszechnie uznane najnowocześniejsze metody, w tym metody określone w dokumentach, których numery referencyjne zostały opublikowane w tym celu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

1. OGÓLNE WARUNKI BADAŃ

Stosuje się następujące ogólne warunki badań:

- 1) jeżeli urządzenie zostało wyposażone w podgrzewacze antykondensacyjne, które końcowy użytkownik może włączyć i wyłączyć, włącza się je i nastawia na maksymalne grzanie, o ile są wyposażone w układ regulacji;
- 2) jeżeli urządzenie jest wyposażone w „urządzenia zamontowane w drzwiach” (takie jak kostkarka czy podajnik do wody/napojów), które końcowy użytkownik może włączyć i wyłączyć, podczas pomiaru zużycia energii są one włączane, ale nie używane;
- 3) w przypadku urządzeń i komór wielofunkcyjnych temperatura przechowywania podczas pomiaru zużycia energii jest temperaturą nominalną komory najzimniejszego typu, która zgodnie z zaleceniami producenta jest stałą temperaturą użytkowania;
- 4) zużycie energii urządzenia chłodniczego określa się po ustawieniu najniższych temperatur zgodnie z zaleceniami producenta dotyczącymi normalnego stałego użytkowania „innej komory” określonej w tabeli 5 w załączniku IV.

2. PARAMETRY TECHNICZNE

Należy określić następujące parametry:

- a) „ogólne wymiary” mierzone z dokładnością do milimetra;
- b) „ogólna wymagana przestrzeń użytkowa” mierzona z dokładnością do milimetra;
- c) „całkowita pojemność brutto” zaokrąglona do całkowitej liczby decymetrów sześciennych lub litrów;
- d) „pojemność użytkowa i całkowita pojemność użytkowa” zaokrąglone do całkowitej liczby decymetrów sześciennych lub litrów;
- e) „rodzaj odszraniania”;
- f) „temperatura przechowywania”;
- g) „zużycie energii” wyrażane w kilowatogodzinach na 24 godziny (kWh/24 h) z podaniem wartości do trzeciego miejsca po przecinku;
- h) „wzrost temperatury”;
- i) „zdolność zamrażania”;
- j) „pobór mocy” mierzony w watach z dokładnością do drugiego miejsca po przecinku; oraz
- k) „wilgotność komory do przechowywania wina” wyrażona jako wartość procentowa zaokrąglona do liczby całkowitej.

ZAŁĄCZNIK IV

Metoda obliczania współczynnika efektywności energetycznej

1) KLASYFIKACJA URZĄDZEŃ CHŁODNICZYCH PRZEZNACZONYCH DLA GOSPODARSTW DOMOWYCH

Urządzenia chłodnicze przeznaczone dla gospodarstw domowych zalicza się do kategorii podanych w tabeli 1. Każda kategoria zależy od podziału na komory i przeznaczania komór zgodnie z tabelą 2 i/lub jest niezależna od liczby drzwi lub szuflad.

Tabela 1

Kategorie urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych

Kategoria	Opis
1	Chłodziarka z co najmniej jedną komorą do przechowywania świeżej żywności
2	Chłodziarka z komorą piwniczną, piwniczka i urządzenia do przechowywania wina
3	Chłodziarko-schładzarka i chłodziarka z komorą bezgwiazdkową
4	Chłodziarka z komorą jednogwiazdkową
5	Chłodziarka z komorą dwugwiazdkową
6	Chłodziarka z komorą trzygwiazdkową
7	Chłodziarko-zamrażarka
8	Zamrażarka szafowa
9	Zamrażarka skrzyniowa
10	Urządzenie wielofunkcyjne i inne urządzenia chłodnicze

Urządzenia chłodnicze przeznaczone dla gospodarstw domowych, których nie można zaliczyć do kategorii 1–9 ze względu na temperaturę w komorach, zalicza się do kategorii 10.

Tabela 2

Klasyfikacja urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych i podział na komory

Temperatura nominalna (dla EEI) (°C)	Temperatura projektowa	+ 12	+ 12	+ 5	0	0	- 6	- 12	- 18	- 18	Kategoria (numer)
		Inna	Do przechowywania wina	Piwniczka	Do przechowywania świeżej żywności	Do schładzania	Bezgwiazdkowa/Do wytwarzania lodu	Jednogwiazdkowa	Dwugwiazdkowa	Trzygwiazdkowa	
Rodzaj komory											
Kategoria urządzenia	Podział na komory										
CHŁODZIARKA Z CO NAJMNIEJ JEDNĄ KOMORĄ DO PRZECHOWYWANIA ŚWIEŻEJ ŻYWNOŚCI	N	N	N	T	N	N	N	N	N	N	1
CHŁODZIARKA Z KOMORĄ PIWNICZNĄ, PIWNICZKA I URZĄDZENIE DO PRZECHOWYWANIA WINA	O	O	O	T	N	N	N	N	N	N	2
	O	O	T	N	N	N	N	N	N	N	
	N	T	N	N	N	N	N	N	N	N	
CHŁODZIARKO-SCHŁADZARKA I CHŁODZIARKA Z KOMORĄ BEZGWIAZDKOWĄ	O	O	O	T	T	O	N	N	N	N	3
	O	O	O	T	O	T	N	N	N	N	
CHŁODZIARKA Z KOMORĄ JEDNOGWIAZDKOWĄ	O	O	O	T	O	O	T	N	N	N	4
CHŁODZIARKA Z KOMORĄ DWUGWIAZDKOWĄ	O	O	O	T	O	O	O	T	N	N	5
CHŁODZIARKA Z KOMORĄ TRZYGWIAZDKOWĄ	O	O	O	T	O	O	O	O	T	N	6
CHŁODZIARKO-ZAMRAŻARKA	O	O	O	T	O	O	O	O	O	T	7
ZAMRAŻARKA SZAFOWA	N	N	N	N	N	N	N	O	T ^(*)	T	8
ZAMRAŻARKA SKRZYNIOWA	N	N	N	N	N	N	N	O	N	T	9
URZĄDZENIE WIELOFUNKCYJNE I INNE URZĄDZENIA	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	10

Uwagi:

T = urządzenie wyposażone w tego rodzaju komorę.

N = urządzenie nie posiada tego rodzaju komory.

O = komora jest opcjonalna.

(*) W tym także trzygwiazdkowe urządzenie do przechowywania zamrożonej żywności.

Urządzenia chłodnicze przeznaczone dla gospodarstw domowych zalicza się do co najmniej jednej klasy klimatycznej zgodnie z tabelą 3.

Tabela 3

Klasy klimatyczne

Klasa	Symbol	Średnia temperatura otoczenia (°C)
Rozszerzona umiarkowana	SN	od + 10 do + 32
Umiarkowana	N	od + 16 do + 32
Subtropikalna	ST	od + 16 do + 38
Tropikalna	T	od + 16 do + 43

Urządzenie chłodnicze umożliwia utrzymanie wymaganych temperatur przechowywania w różnych komorach jednocześnie i z zachowaniem dozwolonych odchyleń (podczas cyklu odszraniania) zgodnie z tabelą 4 dla różnych rodzajów urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych i odpowiednich klas klimatycznych.

Urządzenia lub komory wielofunkcyjne mogą utrzymywać wymagane temperatury przechowywania w różnych rodzajach komór, w których temperatury te może ustawić użytkownik końcowy zgodnie z zaleceniami producenta.

Tabela 4

Temperatury przechowywania

Temperatury przechowywania (°C)							
Inna komora	Komora do przechowywania wina	Komora piwniczna	Komora do przechowywania świeżej żywności	Komora schładzania	Komora jednogwiazdkowa	Komora/przegroda dwugwiazdkowa	Zamrażarka i trzygwiazdkowa komora/urządzenie przechowalnicze
t_{om}	t_{wma}	t_{cm}	$t_{1m}, t_{2m}, t_{3m}, t_{ma}$	t_{cc}	t^*	t^{**}	t^{***}
$> + 14$	$+ 5 \leq t_{wma} \leq + 20$	$+ 8 \leq t_{cm} \leq + 14$	$0 \leq t_{1m}, t_{2m}, t_{3m} \leq + 8; t_{ma} \leq + 4$	$- 2 \leq t_{cc} \leq + 3$	$\leq - 6$	$\leq - 12^{(a)}$	$\leq - 18^{(a)}$

Uwagi:

t_{om} : temperatura przechowywania w innej komorze

t_{wma} : temperatura przechowywania w komorze do przechowywania wina z możliwymi wahaniami o 0,5 K

t_{cm} : temperatura przechowywania w komorze piwnicznej;

t_{1m}, t_{2m}, t_{3m} : temperatury przechowywania w komorze do przechowywania świeżej żywności

t_{ma} : średnia temperatura przechowywania w komorze do przechowywania świeżej żywności

t_{cc} : chwilowa temperatura przechowywania w komorze schładzania

t^*, t^{**}, t^{***} : maksymalne temperatury w komorach do przechowywania zamrożonej żywności

Temperatura przechowywania w komorze do wytwarzania lodu i w komorze bezgwiazdkowej wynosi poniżej 0 °C.

(^a) W odniesieniu do urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych podczas cyklu odszraniania zezwala się na wahania temperatury nieprzekraczające 3 K w okresie 4 godzin lub 20 % czasu trwania cyklu, w zależności od tego, która wartość jest mniejsza.

2) OBLICZANIE RÓWNOWAŻNEJ POJEMNOŚCI

Pojemność równoważna urządzenia chłodniczego przeznaczonego dla gospodarstw domowych jest sumą równoważnych pojemności wszystkich komór. Jej wartość, zaokrąglona do liczby całkowitej, podawana jest w litrach zgodnie z poniższym wzorem:

$$V_{eq} = \left[\sum_{c=1}^{c=n} V_c \times \frac{(25 - T_c)}{20} \times FF_c \right] \times CC \times BI$$

gdzie:

- n jest liczbą komór,
- V_c jest pojemnością użytkową komory (komór),
- T_c jest nominalną temperaturą w komorze/komorach zgodnie z tabelą 2,
- $\frac{(25-T_c)}{20}$ jest czynnikiem termodynamicznym określonym w tabeli 5,
- FF_c , CC i BI są współczynnikami korekcji pojemności określonymi w tabeli 6.

Współczynnik korekcji termodynamicznej $\frac{(25-T_c)}{20}$ jest różnicą między temperaturą nominalną w komorze T_c (określoną w tabeli 2) i temperaturą otoczenia w normalnych warunkach badania przy $+ 25$ °C; wyrażony jako stosunek tej samej różnicy w przypadku komory do przechowywania świeżej żywności $+ 5$ °C.

Współczynniki termodynamiczne w komorach opisanych w załączniku I lit. i)–p) określono w tabeli 5.

Tabela 5

Współczynniki termodynamiczne w komorach urządzeń chłodniczych

Komora	Temperatura nominalna	$(25 - T_c)/20$
Inna komora	Temperatura projektowa	$\frac{(25 - T_c)}{20}$
Komora piwniczna / Komora do przechowywania wina	+ 12 °C	0,65
Komora do przechowywania świeżej żywności	+ 5 °C	1,00
Komora schładzania	0 °C	1,25
Komora do wytwarzania lodu i komora bezgwiezdkowa	0 °C	1,25
Komora jednogwiezdkowa	– 6 °C	1,55
Komora dwugwiezdkowa	– 12 °C	1,85
Komora trzygwiezdkowa	– 18 °C	2,15
Komora zamrażarki (komora czterogwiezdkowa):	– 18 °C	2,15

Uwagi:

- (i) w komorach wielofunkcyjnych współczynnik termodynamiczny zależy od nominalnej temperatury najzimniejszej komory wg tabeli 2, którą końcowy użytkownik może ustawić i która może być stale utrzymywana zgodnie z zaleceniami producenta;
- (ii) w komorach dwugwiezdkowych (w zamrażarce) współczynnik termodynamiczny określany jest na poziomie $T_c = - 12$ °C;
- (iii) w innych komorach współczynnik termodynamiczny zależy od najniższej temperatury projektowej, którą końcowy użytkownik może ustawić i która może być stale utrzymywana zgodnie z zaleceniami producenta.

Tabela 6
Wartość współczynników korekcji

Współczynnik korekcji	Wartość	Warunki
FF (system bezszronowy)	1,2	W bezszronowych komorach przeznaczonych do przechowywania zamrożonej żywności
	1	W innych
CC (klasa klimatyczna)	1,2	Dla urządzeń należących do klasy klimatycznej T (tropikalnej)
	1,1	Dla urządzeń należących do klasy klimatycznej ST (subtropikalnej)
	1	W innych
BI (do zabudowy)	1,2	Dla urządzeń przeznaczonych do zabudowy o szerokości mniejszej niż 58 cm
	1	W innych

Uwagi:

- (i) FF jest współczynnikiem korekcji pojemności dla komór bezszronowych;
 - (ii) CC jest współczynnikiem korekcji pojemności dla danej klasy klimatycznej; jeżeli urządzenie chłodnicze zostało zaliczone do większej liczby klas klimatycznych niż jedna, do obliczenia pojemności równorzędnej przyjmuje się klasę klimatyczną o najwyższym współczynniku korekcji;
 - (iii) BI jest współczynnikiem korekcji pojemności dla urządzeń do zabudowy.
- 3) OBLICZANIE WSPÓŁCZYNNIKA EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ

Do obliczenia współczynnika efektywności energetycznej (EEL) modelu urządzenia chłodniczego przeznaczonego dla gospodarstw domowych porównuje się roczne zużycie energii przez dane urządzenie chłodnicze przeznaczone dla gospodarstw domowych ze standardowym rocznym zużyciem energii przez to urządzenie.

1) Współczynnik efektywności energetycznej (EEL) oblicza się według wzoru:

$$EEL = \frac{AE_c}{SAE_c} \times 100 \text{ z dokładnością do pierwszego miejsca po przecinku}$$

gdzie:

— AE_C = roczne zużycie energii przez urządzenie chłodnicze przeznaczone dla gospodarstw domowych,

— SAE_C = standardowe roczne zużycie energii przez urządzenie chłodnicze przeznaczone dla gospodarstw domowych.

2) Roczne zużycie energii (AE_C) oblicza się według poniższego wzoru, a wynik podaje się w kWh/rok z dokładnością do drugiego miejsca po przecinku:

$$AE_c = E_{24h} \times 365$$

gdzie:

— E_{24h} to zużycie energii przez urządzenie chłodnicze przeznaczone dla gospodarstw domowych w kWh/24h z dokładnością do trzeciego miejsca po przecinku.

3) Standardowe roczne zużycie energii (SAE_C) oblicza się według poniższego wzoru, a wynik podaje się w kWh/rok z dokładnością do drugiego miejsca po przecinku:

$$SAE_c = V_{eq} \times M + N + CH$$

gdzie:

— V_{eq} jest równoważną pojemnością urządzenia chłodniczego przeznaczonego dla gospodarstw domowych,

- CH wynosi 50 kWh/rok w przypadku urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych z komorą do schładzania o pojemności użytkowej wynoszącej co najmniej 15 litrów,
- w tabeli 7 podane są wartości M i N dla każdej kategorii urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych.

Tabela 7

Wartości M i N z podziałem na kategorie urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych

Kategoria	M	N
1	0,233	245
2	0,233	245
3	0,233	245
4	0,643	191
5	0,450	245
6	0,777	303
7	0,777	303
8	0,539	315
9	0,472	286
10	(*)	(*)

Uwaga:

(*) W przypadku urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych należących do kategorii 10, wartości M i N zależą od temperatury i oznaczenia gwiazdkowego komory o najniższej temperaturze przechowywania, którą końcowy użytkownik może ustawić i która może być stale utrzymywana zgodnie z zaleceniami producenta. Jeżeli urządzenie posiada tylko „inną komorę” określoną w tabeli 2 i w załączniku I lit. p), przyjmuje się wartości M i N dla kategorii 1. Urządzenia z trzygwiazdkowymi komorami lub komorami zamrażarki uznaje się za chłodziarko-zamrażarki.

ZAŁĄCZNIK V

Procedura weryfikacji do celów nadzoru rynku

W celu sprawdzenia zgodności z wymogami określonymi w załączniku II, organy państw członkowskich poddają badaniu jedno urządzenie chłodnicze przeznaczone dla gospodarstw domowych. Jeżeli zmierzone parametry nie odpowiadają wartościom podanym przez producenta zgodnie z art. 4 ust. 2 w zakresie określonym w tabeli 1, pomiary przeprowadza się na trzech dodatkowych urządzeniach chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych. Średnia arytmetyczna mierzonych wartości takich trzech dodatkowych urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych powinna spełniać wymogi określone w załączniku II, mieszczące się w zakresie określonym w tabeli 1.

W przeciwnym razie model i wszystkie równoważne modele urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych uznaje się za niezgodne.

Tabela 1

Mierzony parametr	Tolerancje weryfikacji
Pojemność znamionowa brutto	Wartość pomiarowa nie może być mniejsza od wartości znamionowej (*) o więcej niż 3 % lub 1 l, w zależności od tego, która z tych wielkości jest większa.
Znamionowa pojemność przechowywania	Wartość pomiarowa nie może być mniejsza od wartości znamionowej o więcej niż 3 % lub 1 l, w zależności od tego, która z tych wielkości jest większa. Jeżeli istnieje możliwość regulowania przez użytkownika pojemności połączonych ze sobą komory piwnicznej i komory do przechowywania świeżej żywności, niepewność pomiaru ma zastosowanie wówczas, gdy pojemność komory piwnicznej zostaje zmniejszona do minimum.
Zdolność zamrażania	Mierzona wartość nie może być niższa od wartości znamionowej o więcej niż 10 %.
Zużycie energii	Mierzona wartość nie może być wyższa od wartości znamionowej (E_{24h}) o więcej niż 10 %.
Pobór mocy urządzeń chłodniczych o pojemności użytkowej poniżej 10 litrów	Mierzona wartość nie może być wyższa niż wartość graniczna określona w załączniku II części 1 pkt 2 lit. c) o więcej niż 0,10 W przy poziomie ufności 95 %.
Urządzenia do przechowywania wina	Mierzona wartość względnej wilgotności nie może przekraczać nominalnego zakresu o więcej niż 10 %.

(*) „Wartość znamionowa” oznacza wartość podaną przez producenta.

Oprócz procedury określonej w załączniku III organy państw członkowskich stosują wiarygodne, dokładne i powtarzalne procedury pomiarowe uwzględniające powszechnie uznane najnowocześniejsze metody, w tym metody określone w dokumentach, których numery referencyjne zostały opublikowane w tym celu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

ZAŁĄCZNIK VI

Orientacyjne kryteria referencyjne dla urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia za najlepszą technologię dostępną na rynku urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych pod względem ich współczynnika efektywności energetycznej (*EEL*) i hałasu uznano:

Chłodziarki sprężarkowe:

- *EEL* = 29,7 i roczne zużycie energii 115 kWh/rok przy całkowitej pojemności użytkowej wynoszącej 300 litrów w komorach do przechowywania świeżej żywności plus 25 litrów pojemności komory schładzania i klasie klimatycznej T (tropikalnej),
- poziom hałasu: 33 dB(A).

Chłodziarki absorpcyjne:

- *EEL* = 97,2 i roczne zużycie energii 245 kWh/rok przy całkowitej pojemności użytkowej wynoszącej 28 litrów w komorach do przechowywania świeżej żywności i klasie klimatycznej N (umiarkowanej),
- poziom hałasu: \approx 0 dB(A).

Chłodziarko-zamrażarki sprężarkowe:

- *EEL* = 28,0 i roczne zużycie energii 157 kWh/rok przy całkowitej pojemności użytkowej wynoszącej 255, w tym 236 litrów pojemności w komorach do przechowywania świeżej żywności, a 19 litrów pojemności czterogwiazdkowej komory zamrażarki, i klasie klimatycznej T (tropikalnej),
- poziom hałasu: \approx 33 dB(A).

Sprężarkowe zamrażarki szafowe:

- *EEL* = 29,3 i roczne zużycie energii 172 kWh/rok przy całkowitej pojemności użytkowej wynoszącej 195 litrów w czterogwiazdkowej komorze zamrażarki klasie klimatycznej T (tropikalnej),
- poziom hałasu: \approx 35 dB(A).

Sprężarkowe zamrażarki skrzyniowe:

- *EEL* = 27,4 i roczne zużycie energii 153 kWh/rok przy całkowitej pojemności użytkowej wynoszącej 223 litrów w czterogwiazdkowej komorze zamrażarki i klasie klimatycznej T (tropikalnej),
- Poziom hałasu: \approx 37 dB(A).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 644/2009**z dnia 22 lipca 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 623/2009 ustalające należności celne przywozowe w sektorze
zbóż mające zastosowanie od dnia 16 lipca 2009 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 lipca 2009 r. zostały ustalone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 623/2009 ⁽³⁾.

- (2) Ponieważ obliczona średnia należności celnych przywozowych różni się o 5 EUR/t od ustalonej należności, należy wprowadzić odpowiednią korektę należności celnych przywozowych ustalonych w rozporządzeniu (WE) nr 623/2009.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 623/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki I i II do rozporządzenia (WE) nr 623/2009 zastępują się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 23 lipca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125.⁽³⁾ Dz.U. L 184 z 16.7.2009, s. 3.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywozowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 23 lipca 2009 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywózowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	61,37
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	31,15
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	31,15
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	66,36

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

15.7.2009-21.7.2009

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszenvca zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenvca twarda wysokiej jakości	Pszenvca twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenvca twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	175,68	94,79	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	189,62	179,62	159,62	76,43
Premia za Zatokę	—	16,16	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	8,75	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 20,65 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 19,24 EUR/t

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 22 lipca 2009 r.

w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu choroby pęcherzykowej świń we Włoszech w 2008 r.

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 5608)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(2009/557/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Choroba pęcherzykowa świń jest zakaźną chorobą wirusową świń, klinicznie niedającą się odróżnić od pryszczycy i w konsekwencji powodującą zakłócenia w handlu wewnątrzspółnotowym oraz wywozie do krajów trzecich.
- (2) W przypadku wystąpienia ogniska choroby pęcherzykowej świń występuje ryzyko rozprzestrzenienia się czynnika chorobotwórczego do innych gospodarstw, w których utrzymywane są świny w danym państwie członkowskim, a także do innych państw członkowskich i krajów trzecich poprzez handel żywymi świniami lub otrzymanymi z nich produktami.
- (3) W decyzji Komisji 2005/779/WE z dnia 8 listopada 2005 r. dotyczącej środków ochrony zdrowia zwierząt przed chorobą pęcherzykową świń we Włoszech⁽²⁾ ustanowiono przepisy dotyczące zdrowia zwierząt w związku z chorobą pęcherzykową świń dla regionów Włoch, które zostały uznane za wolne od choroby pęcherzykowej świń, oraz dla regionów, które nie zostały

za takie uznane. Władze włoskie spełniły wymogi dotyczące informacji przewidziane w art. 11 tej decyzji.

- (4) Decyzją 90/424/EWG ustalono procedury regulujące wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanach zagrożenia. Zgodnie z art. 3 ust. 2 tej decyzji państwa członkowskie otrzymują wkład finansowy pod warunkiem zastosowania środków służących zwalczaniu choroby pęcherzykowej świń.
- (5) W artykule 3 ust. 5 tiret pierwsze decyzji 90/424/EWG ustanowiono reguły dotyczące części niektórych wydatków poniesionych przez państwo członkowskie, która może zostać pokryta w ramach wkładu finansowego Wspólnoty.
- (6) Wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu choroby pęcherzykowej świń, podlega zasadom zawartym w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 349/2005 z dnia 28 lutego 2005 r. ustanawiającym zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG⁽³⁾.
- (7) Włochy całkowicie wypełniły swoje zobowiązania techniczne i administracyjne przewidziane w art. 3 ust. 3 decyzji 90/424/EWG i art. 6 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ Dz.U. L 293 z 9.11.2005, s. 28.

⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 12.

- (8) Szacunkowe podsumowanie kosztów poniesionych w celu zwalczania choroby pęcherzykowej świń zostało przedstawione przez Włochy w dniu 10 grudnia 2008 r.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wkład finansowy Wspólnoty na rzecz Włoch

Można przyznać Włochom wkład finansowy Wspólnoty na pokrycie niektórych wydatków poniesionych przez to państwo członkowskie w ramach środków, o których mowa w art. 3 ust.

2 decyzji 90/424/EWG, podjętych w 2008 r. w celu zwalczania choroby pęcherzykowej świń.

Artykuł 2

Adresat

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>